

Strasbūras, 2013 02 05
COM(2013) 45 final

2013/0025 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2013) 21 final}

{SWD(2013) 22 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO BENDROSIOS APLINKYBĖS

Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Pagrindiniai siūlomų priemonių tikslai – stiprinti vidaus rinką ir, konkrečiai, mažinti tarpvalstybinio judėjimo sudėtingumą, apsaugoti visuomenę nuo nusikalstamumo ir teroristinių aktų, apsaugoti ekonominę Europos Sąjungos gerovę užtikrinant veiksmingą verslo aplinką ir didinti finansinį stabilumą užtikrinant finansų sistemos patikimumą, tinkamą veikimą ir vientisumą.

Šie tikslai bus įgyvendinti, jei bus užtikrintas Europos Sąjungos ir tarptautinių metodų nuoseklumas; nacionalinių taisyklių nuoseklumas ir jų įgyvendinimo lankstumas; taisyklių orientavimas į grėsmę ir pritaikymas reaguoti į kylančias naujas grėsmes.

Be to, į šį pasiūlymą įtraukta ir juo panaikinama 2006 m. rugpjūčio 1 d. Komisijos direktyva 2006/70/EB, nustatanti Direktyvos 2005/60/EB įgyvendinimo priemones¹, dėl to padidės pinigų plovimo prevencijos teisės aktų sistemos aiškumas ir prieinamumas visoms suinteresuotosioms šalims.

Dabartinį pasiūlymą Komisija ketina papildyti griežtindama ES pinigų plovimui taikomas represines priemones. Todėl planuojama remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 83 straipsnio 1 dalimi 2013 m. pasiūlyti suderinti su šia nusikalstama veika susijusią baudžiamąją teisę².

Bendrosios aplinkybės

Išnykus kliūtims vidaus rinkoje lengviau ne tik kurti ar plėtoti teisėtą verslą visoje ES, bet atsiranda ir daugiau galimybių užsiimti pinigų plovimu ir teroristų finansavimu. Todėl pinigų plovimu užsiimantys nusikaltėliai gali bandyti nuslėpti arba užmaskuoti tikrąjį atitinkamo turto pobūdį, šaltinį arba nuosavybės teises ir jį pateikti kaip iš pirmo žvilgsnio teisėtas pajamas. Be to, teroristai gali būti finansuojami vykdant tiek teisėtą, tiek baudžiamąją veiklą, nes teroristų organizacijos užsiima pajamų duodančia veikla, kuri iš esmės gali būti ar bent jau atrodyti teisėta. Todėl pinigų plovimas ir terorizmo finansavimas kelia didelį pavojų finansų sistemos vientisumui, tinkamam veikimui, reputacijai ir stabilumui ir dėl to gali turėti labai neigiamų pasekmių plačiajai visuomenei.

Tinkamam finansų sistemos ir vidaus rinkos veikimui apsaugoti priimta Europos teisės aktų. Tačiau dėl kintančio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmių pobūdžio, kuriam kisti padeda nuolatinė technologijų ir nusikaltėlių naudojamų būdų raida, teisinę sistemą reikia visą laiką pritaikyti, kad būtų užkirstas kelias tokioms grėsmėms.

ES lygmeniu 2005 m. spalio 26 d. Direktyvoje 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui³ (toliau – Trečioji pinigų plovimo prevencijos direktyva, Trečioji PPPD) yra nustatyta sistema, skirta kredito ir finansų įstaigų patikimumui, vientisumui bei stabilumui ir pasitikėjimui visa finansų sistema apsaugoti nuo

¹ OL L 214, 2006 8 4, p. 29.

² http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2013_home_006_money_laundering_en.pdf.

³ OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmės. ES taisyklės yra iš esmės grindžiamos Finansinių veiksmų darbo grupės (angl. FATF) patvirtintais tarptautiniais standartais, ir, kadangi direktyvoje laikomasi minimalaus suderinimo principo, sistemą papildo nacionaliniu lygmeniu patvirtintos taisyklės.

Tarptautiniu mastu FATF visapusiškai peržiūrėjo tarptautinius standartus ir priėmė naujas rekomendacijas 2012 m. vasario mėn.

Kol vyko tarptautinis procesas, Europos Komisija taip pat peržiūrėjo Europos sistemą. Ši direktyvos peržiūra papildo peržiūrėtas FATF rekomendacijas, kuriomis iš esmės labai sugriežtinama pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu sistema. Pačia direktyva papildomai griežtinami peržiūrėtų rekomendacijų elementai, konkrečiai, dėl taikymo srities (į taikymo sritį įtraukiami lošimo paslaugų teikėjai ir prekyautojai prekėmis, kai viršijama 7 500 EUR riba), informacijos apie tikruosius savininkus (ją reikia pateikti įpareigotiesiems subjektams ir kompetentingoms institucijoms) ir su sankcijomis susijusių nuostatų. Atsižvelgiama į būtinybę didinti pinigų plovimo prevencijos priemonių veiksmingumą ir tam pritaikyti teisinę sistemą, kad būtų užtikrinta, jog grėsmė būtų vertinama tinkamu lygmeniu ir turint pakankamai lankstumo, kad būtų galima prisitaikyti prie skirtingų situacijų ir proceso dalyvių. Todėl direktyvoje nustatomi aukšto lygio bendri standartai ir kartu reikalaujama, kad valstybės narės, priežiūros institucijos ir įpareigotieji subjektai vertintų grėsmę ir imtųsi tinkamų tokią grėsmę sumažinti reikiamų priemonių. Todėl direktyvoje nėra labai išsamiai nustatyta, kokių konkrečių priemonių reikia imtis.

Šioje srityje galiojančios nuostatos

Siekiant užtikrinti veiksmingą pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu ES lygmens sistemą, priimta įvairių teisės priemonių. Svarbiausios yra šios:

- Trečioji PPPD, apimanti daugumą iš 40 FATF rekomendacijų ir kai kurias iš 9 FATF specialių rekomendacijų;
- 2006 m. lapkričio 15 d. Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas⁴, kuriuo įgyvendinama FATF VII specialioji rekomendacija dėl elektroninių pervedimų;
- 2005 m. spalio 26 d. Reglamentas (EB) Nr. 1889/2005 dėl grynųjų pinigų, įvežamų į Bendriją ar išvežamų iš jos, kontrolės⁵, kuriuo įgyvendinama FATF IX specialioji rekomendacija dėl grynųjų pinigų kurjerių;
- 2007 m. gruodžio 13 d. Direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje⁶ (Mokėjimo paslaugų direktyva), kuria kartu su Trečiąja PPPD įgyvendinama FATF VI specialioji rekomendacija dėl alternatyvių piniginių perlaidų;
- 2001 m. gruodžio 27 d. Reglamentas (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu⁷, kuriuo kartu su 2002 m. gegužės 27 d. Reglamentu (EB) Nr. 881/2002⁸,

⁴ OL L 345, 2006 12 8, p. 1.

⁵ OL L 309, 2005 11 25, p. 9.

⁶ OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

⁷ OL L 344, 2001 12 28, p. 70.

⁸ OL L 139, 2002 5 29, p. 9.

kuriuo įgyvendinamos JT sankcijos Al-Qaida tinklui ir Talibanui, įgyvendinama dalis FATF III specialiosios rekomendacijos dėl teroristų turto išaldymo.

Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais

Siūlomas pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu sistemos koregavimas visiškai atitinka kitų sričių ES politiką. Kalbant konkrečiai:

- Stokholmo programoje⁹, kurios tikslas – užtikrinti atvirą ir saugią Europą piliečių labui ir saugumui, valstybės narės ir Komisija raginamos toliau plėtoti finansinės žvalgybos padalinių tarpusavio informacijos mainus kovojant su pinigų plovimu;
- ES vidaus saugumo strategijoje¹⁰ nustatomi aktualiausi ateinančių metų ES saugumo uždaviniai ir siūlomi penki strateginiai 2011–2014 m. tikslai bei konkretūs veiksmai, kad būtų padedama užtikrinti didesnę ES saugumą. Jie apima ir pinigų plovimo bei terorizmo prevenciją. Konkrečiai pripažinta, kad reikia atnaujinti ES pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu sistemą siekiant didinti juridinių asmenų ir teisinių struktūrų skaidrumą;
- dėl galimybės piktnaudžiauti naujomis technologijomis, siekiant užmaskuoti sandorius ir nuslėpti tapatybę, valstybėms narėms svarbu stebėti technologijų pokyčius ir modeliuoti elektroninės atpažinties, elektroninio parašo ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo naudojimą, vadovaujantis Komisijos pateiktu reglamento dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje pasiūlymu¹¹;
- 2012 m. kovo mėn. Europos Komisija priėmė pasiūlymą dėl pajamų iš nusikaltimų išaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje¹², kuriuo siekiama užtikrinti, kad valstybės narės įdiegtų veiksmingą nusikalstamu būdu įgyto turto išaldymo, valdymo ir konfiskavimo sistemą, kuri būtų paremta tam būtina institucine struktūra, finansiniais ir žmogiškaisiais ištekliais;
- kiek tai susiję su duomenų apsauga, siūlomi Trečiosios PPPD paaiškinimai visiškai atitinka naujausiuose Komisijos pasiūlymuose dėl duomenų apsaugos¹³ nustatytą požiūrį, pagal kurį konkrečia nuostata¹⁴ suteikiami įgaliojimai ES arba nacionaliniais teisės aktais apriboti reglamento projekte numatytas teises ir pareigas remiantis tam tikru pagrindu, įskaitant nusikalstamų veikų prevenciją, tyrimą, nustatymą ir traukimą baudžiamojon atsakomybėn už jas;

⁹ OL C 115, 2010 5 4, p. 1.

¹⁰ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir Tarybai „ES vidaus saugumo strategijos įgyvendinimas. Penki žingsniai kuriant saugesnę Europą“, COM(2010) 673 galutinis. COM(2012) 238/2.

¹² Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl pajamų iš nusikaltimų išaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje pasiūlymas, COM(2012) 085 *final*.

¹³ Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar traukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo pasiūlymas, COM(2012) 010 *final*, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (Bendrojo duomenų apsaugos reglamento) pasiūlymas, COM(2012) 011 *final*.

¹⁴ Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 21 straipsniu.

- kiek tai susiję su sankcijomis, pasiūlymas nustatyti būtiniausias principines taisykles siekiant griežtinti administracines sankcijas visiškai atitinka Komisijos politiką, apibrėžtą komunikate „Sankcijų taikymo režimų finansinių paslaugų sektoriuje griežtinimas“¹⁵;
- kiek tai susiję su finansine įrauktimi, pripažinta, kad per daug atsargaus požiūrio taikymas pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu apsaugos priemonėms gali turėti nenumatytų pasekmių – iš finansų sistemos gali būti pašalintos teisėtą veiklą vykdančios įmonės ir vartotojai. Šiuo klausimu vyko darbas tarptautiniu mastu¹⁶ nustatant gaires, padedančias valstybėms ir jų finansų įstaigoms kurti pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu priemones, atitinkančias nacionalinį finansinės įtraukties tikslą, nekeliant grėsmės esamoms kovos su nusikalstamumu priemonėms. ES lygmeniu finansinės įtraukties klausimas šiuo metu svarstomas rengiant banko sąskaitų dokumentų rinkinį;
- kiek tai susiję su bendradarbiavimu su asmenimis ar institucijomis (įskaitant teismus ir administracinius organus), atsakingais už mokesčių ir visų kitų viešųjų rinkliavų apskaičiavimą, surinkimą, taikymą arba išieškojimą arba skundų dėl jų sprendimą, pasiūlymas atitinka kovos su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu požiūrį¹⁷, kurio laikomasi tarptautiniu mastu, įskaitant konkrečią nuorodą į mokestinius nusikaltimus kaip rimtus nusikaltimus, kuriuos galima laikyti pinigų plovimui lygiavertėmis pirminiais nusikaltimais. Kovoti su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu taip pat padės deramo klientų tikrinimo procedūrų pinigų plovimo prevencijos tikslais griežtinimas.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Konsultacijos su suinteresuotomis šalimis

2012 m. balandžio mėn. Komisija priėmė Trečiosios PPPD taikymo ir visų suinteresuotųjų šalių pastabų ataskaitą. Ataskaitoje daugiausia dėmesio skirta tam tikroms pagrindinėms temoms (pvz., įskaitant grėsmę pagrįsto požiūrio taikymą, esamos sistemos taikymo išplėtimą, požiūrio į deramą klientų tikrinimą koregavimą, reikalavimų informuoti ir priežiūros įgaliojimų išaiškinimą, finansinės žvalgybos padalinių bendradarbiavimo plėtrą ir kt.), kurios buvo esminės peržiūrint Trečiąją PPPD.

Komisija gavo 77 atsakymus iš kelių sričių (įskaitant finansines paslaugas, lošimų sektorių, laisvasias profesijas, nekilnojamojo turto sektorių, patikos bei bendrovių paslaugų teikėjus) viešųjų institucijų, pilietinės visuomenės, verslo federacijų ir įmonių, atstovaujančių labai įvairioms suinteresuotosioms šalims. Jau pasibaigus konsultacijoms gauta papildomų pastabų, nuomonės pareiškimų ir pagalbinių dokumentų.

¹⁵ COM(2010) 716 galutinis.

¹⁶ „Anti-money laundering and terrorist financing measures and Financial Inclusion“, FATF, 2011 m. birželio mėn.

¹⁷ 2012 m. gruodžio 6 d. priimtas Komisijos komunikatas, kuriame pateikiamas veiksmų planas stiprinti kovą su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu, COM(2012) 722 *final*.

Bendri konsultacijų rezultatai¹⁸ iš esmės patvirtina Komisijos ataskaitoje iškeltus klausimus ir problemas, taip pat rodo platų pritarimą tam, kad teisės aktai būtų suderinti su peržiūrėtais FATF standartais ir būtų geriau išaiškintos tam tikros sritys (t. y. duomenų apsauga ir taisyklių taikymas tarpvalstybiniais atvejais).

Tiriamųjų duomenų naudojimas

Įdėta daug pastangų, kad būtų surinkti šios srities faktai ir užtikrintas visapusiškas įvairių suinteresuotųjų šalių dalyvavimas.

Visų pirma 2010 m. išorės konsultantai „Deloitte“ Komisijos vardu atliko tyrimą¹⁹, kaip taikoma Trečioji PPPD.

Poveikio vertinimas

Komisija atliko poveikio vertinimą²⁰, kuriame išanalizavo galimas pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo pasekmes. Visų pirma, finansų sistemoje neužkirtus kelio pinigų plovimui ir teroristų finansavimui, įmanomas neigiamas ekonominis poveikis (dėl tarptautinių kapitalo srautų sutrikdymo, mažesnių investicijų ir mažesnio ekonomikos augimo) ir finansų rinkos nestabilumas (dėl kitų finansinių tarpininkų nenoro užsiimti verslu, reputacijos praradimo, pasitikėjimo sumažėjimo ir rizikos ribojimo grėsmių).

Išnagrinėti šie problemų veiksniai:

- skirtingas galiojančių ES taisyklių taikymas valstybėse narėse ir dėl to sumažėjęs teisinis tikrumas;
- dabartinių ES taisyklių nepakankamumas ir spragos;
- dabartinių taisyklių nenuoseklumas su pastaruoju metu peržiūrėtais tarptautiniais standartais.

Todėl reikia įvykdyti šiuos veiklos uždavinius:

- užtikrinti nacionalinių taisyklių nuoseklumą ir prireikus jų įgyvendinimo lankstumą griežtinant ir išaiškinant dabartinius reikalavimus;
- užtikrinti, kad taisyklės būtų orientuotos į grėsmę ir pritaikytos reaguoti į besivystančias naujas grėsmes, griežtinant ir išaiškinant dabartinius reikalavimus;
- užtikrinti, kad ES požiūris atitiktų tarptautinį požiūrį, išplečiant dabartinių reikalavimų taikymo sritį, juos griežtinant ir išaiškinant.

Poveikio vertinime daroma išvada, kad esamą padėtį geriausiai būtų galima patobulinti:

¹⁸ Atsiliepimų suvestinę galima rasti http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

¹⁹ Tyrimą galima rasti http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

²⁰ Poveikio vertinimą galima rasti http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

- *išplečiant taikymo sritį, kad reikalavimai būtų taikomi ir lošimams*: išplėsti direktyvos taikymo sritį, kad ji būtų taikoma ne tik kazino, bet ir visam lošimų sektoriui;
- *keičiant prekytojams prekėmis taikomas ribas*: prekytojams, prekiaujantiems didelės vertės prekėmis, sumažinti taikymo sritį ir deramo klientų tikrinimo ribas nuo 15 000 EUR iki 7 500 EUR, kai už sandorį atsiskaitoma grynaisiais pinigais;
- *griežtinant sankcijų taikymo režimus*: nustatyti būtiniausias principines taisykles siekiant griežtinti administracines sankcijas;
- *užtikrinant statistinių duomenų palyginamumą*: griežtinti ir patikslinti reikalavimą dėl statistinių duomenų rinkimo ir pranešimo;
- *tikslinant duomenų apsaugos reikalavimus*: į direktyvą įtraukti nuostatas, kuriomis išaiškinama reikalavimų dėl pinigų plovimo prevencijos bei kovos su teroristų finansavimu ir reikalavimų dėl duomenų apsaugos sąveika;
- *į taikymo sritį įtraukiant mokestinius nusikaltimus*: įtraukti tiesioginę nuorodą, kad mokestiniai nusikaltimai laikomi pirminiais nusikaltimais;
- *teikiant informaciją apie tikrąjį savininką*: įpareigoti visas bendroves saugoti informaciją apie savo tikruosius savininkus;
- *nurodant tikrąjį savininką*: nekeisti požiūrio, pagal kurį reikalaujama, nurodyti tikruosius savininkus nuo 25 % nuosavybės ribos, bet išaiškinti, kas yra 25 % riba;
- *išaiškinant buveinės ir priimančiosios valstybių narių atsakomybę už pinigų plovimo prevenciją*: nustatyti naujas taisykles, išaiškinant, kad filialai ir patronuojamosios įmonės, įsteigti kitose valstybėse narėse negu pagrindinė buveinė, taiko priimančiosios valstybės narės pinigų plovimo prevencijos taisykles, ir stiprinti buveinės ir priimančiosios valstybių narių priežiūros institucijų bendradarbiavimo susitarimus;
- *užtikrinant tarpvalstybinį finansinės žvalgybos padalinių (FŽP) bendradarbiavimą*: nustatyti naujus reikalavimus, kuriais būtų stiprinami FŽP įgaliojimai ir bendradarbiavimas;
- *atliekant nacionalinius grėsmės vertinimus*: nustatyti reikalavimą valstybėms narėms nacionaliniu mastu atlikti grėsmės vertinimą ir imtis grėsmės mažinimo priemonių;
- *tikslinant deramo klientų tikrinimo reikalavimus*: valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tam tikrose didelės grėsmės situacijose turėtų būti privalomas sustiprintas deramas klientų tikrinimas, o mažesnės grėsmės situacijose būtų leidžiama atlikti supaprastintą deramą klientų tikrinimą;
- *tikrinant trečiųjų valstybių režimų lygiavertiškumą*: panaikinti baltojo sąrašo procesą;
- *priežiūrą pritaikant prie grėsmės lygio*: konkrečiai pripažinti direktyvoje, kad priežiūrą galima vykdyti atsižvelgiant į grėsmės lygį;

- *nustatant reikalavimus politikoje dalyvaujantiems asmenims*: nustatyti naujus reikalavimus vietiniams ir tarptautinėse organizacijose dirbantiems politikoje dalyvaujantiems asmenims, kuriems būtų taikomos priemonės atsižvelgiant į grėsmės lygį.

Be to, atliekant poveikio vertinimą išanalizuotas teisės aktų pasiūlymų poveikis pagrindinėms teisėms. Vadovaujantis Pagrindinių teisių chartija, pasiūlymais visų pirma siekiama asmens duomenų apsaugą užtikrinti (Chartijos 8 straipsnis) išaiškinant sąlygas, kuriomis galima saugoti ir perduoti asmens duomenis. Pasiūlymais nebus pakeista, taigi nebus ir paveikta teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą (Chartijos 47 straipsnis); Europos Teisingumo Teismas patvirtino, kad direktyva nepažeidžia šios teisės (Byla C-305/05). Tinkamai atsižvelgta į teisę į privatų gyvenimą (7 straipsnis), laisvę užsiimti verslu (16 straipsnis) ir diskriminacijos draudimą (21 straipsnis). Galiausiai, pasiūlymas netiesiogiai padės apsaugoti teisę į gyvybę (Chartijos 2 straipsnis).

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Teisinis pagrindas

Šis pasiūlymas grindžiamas SESV 114 straipsniu

Subsidiarumas ir proporcingumas

Vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytais subsidiarumo ir proporcingumo principais, valstybės narės negali deramai pasiekti siūlomo veiksmo tikslų, dėl to jų geriau siekti Sąjungos lygmeniu. Pasiūlymu neviršijama to, kas būtina siekiant nustatytų tikslų.

Trečiosios PPPD 2 konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, kad būtina turėti ES lygmens taisykles, kuriomis siekiama apsaugoti kredito ir finansų įstaigų patikimumą, vientisumą bei stabilumą ir pasitikėjimą visa finansų sistema, „vadovaujantis teisinės valstybės ir Bendrijos viešosios politikos principų reikalavimais, kad valstybės narės nesiimtų finansų sistemų apsaugos priemonių, kurios nesiderintų su vidaus rinkos veikimu, šioje srityje priemonių būtina imtis Bendrijos lygiu“.

Kadangi dideli nešvarių pinigų srautai ir teroristų finansavimas gali pakenkti finansų sektoriaus stabilumui bei reputacijai ir kelia grėsmę vidaus rinkai, imantis priemonių vien nacionaliniu lygmeniu gali būti daromas neigiamas poveikis ES bendrajai rinkai: jei nėra visose valstybėse narėse galiojančių darnių taisyklių, kuriomis siekiama apsaugoti jų finansų sistemas, tai gali prieštarauti vidaus rinkos veikimui ir nulemti susiskaidymą. Be to, ES veiksmai yra pagrįsti siekiant išlaikyti vienodas veiklos sąlygas visoje ES ir subjektams visose valstybėse narėse taikyti nuoseklius pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu įpareigojimus.

Komisijos nuomone, siūlomi taisyklių pakeitimai yra proporcingi nurodytiems tikslams. Nustatydamą taikymo srities ir deramo klientų tikrinimo ribas, Komisija ėmėsi proporcingų veiksmų, kad, kai tinka, apribotų direktyvos taikymą. Be to, direktyva leidžiama, kad tam tikros prevencinės priemonės, kurių turi imtis MVI, būtų proporcingos įpareigotojo subjekto dydžiui ir pobūdžiui. Be to, laikantis tikslinio ir lankstaus grėsme pagrįsto požiūrio, valstybėms narėms neturėtų būti trukdoma pagal poreikius imtis priemonių ir veiksmų, kad būtų užkirstas kelias galimai nacionaliniu mastu kylančioms svarbioms grėsmėms. Šios

priemonės geriau tinka direktyvai negu visiškai suderintam reglamentui, ir į direktyvą įtraukiami ES masto procesai siekiant geresnio koordinavimo ir viršvalstybinių sprendimų, taip pat tolesnis konkrečių sričių derinimas ir užtikrinamas ES tikslų įgyvendinimas. Nors veiksmingos pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu sistemos užtikrinimas įpareigotiesiems subjektams kainuoja (šios sąnaudos išanalizuotos poveikio vertinime), Komisija mano, kad pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos nauda ir toliau viršys sąnaudas.

Naujų tarptautinių standartų vertinimas prasidės 2013 m. ketvirtąjį ketvirtį. Jei Komisija laiku nepateiks aiškių pageidaujamo ES požiūrio į jų įgyvendinimą gairių, kyla rizika, kad tos ES valstybės narės, kurios bus vertinamos pirmos, pasirinks sprendimus, nebūtinai sutampančius su siūlomu ES požiūriu, dėl to bus sunkiau susitarti dėl bendrų ES taisyklių.

Be to, priėmus peržiūrėtus tarptautinius standartus, tiek Komisija, tiek visos ES valstybės narės (arba tiesiogiai, arba dėl narystės FATF arba MONEYVAL) įsipareigojo užtikrinti jų įgyvendinimą.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Europos Sąjungos biudžetui.

5. PAPILDOMA INFORMACIJA

Išsamus pasiūlymo paaiškinimas

Pagrindiniai Trečiosios PPPD pakeitimai:

- *Direktyvos taikymo srities išplėtimas*: siūlomi du pagrindiniai taikymo srities pakeitimai:
 - (a) prekyautojams, prekiaujantiems didelės vertės prekėmis, kai už sandorį atsiskaitoma grynaisiais pinigais, taikoma riba turėtų būti sumažinta nuo 15 000 EUR iki 7 500 EUR. Šiuo metu prekyautojams prekėmis direktyva taikoma, jei jie dalyvauja sandoriuose atsiskaitant grynaisiais pinigais, kurių vertė – 15 000 EUR arba daugiau. Iš valstybių narių gavus informacijos, kad nusikaltėliai piktnaudžiauja šia palyginti aukšta riba, siūloma ją sumažinti iki 7 500 EUR. Be to, naujajame pasiūlyme reikalaujama, kad prekyautojai atliktų deramą klientų tikrinimą vykdydami nenuolatinius sandorius, kurių vertė – 7 500 EUR ar daugiau, t. y. sumažinama anksčiau nustatyta 15 000 EUR vertės riba. Tiek apibrėžties, tiek ribos keitimas – griežtesnės priemonės, kad tokių prekyautojų paslaugomis nebūtų galima pasinaudoti pinigų plovimo tikslais visoje ES;
 - (b) direktyva taikoma lošimo paslaugų teikėjams (vadovaujantis 2000 m. birželio 8 d. Direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje²¹). Pagal galiojančią Trečiąją PPPD ir peržiūrėtas FATF rekomendacijas reikalaujama, kad pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu teisės aktai

²¹ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

būtų taikomi tik kazino. Europos Sąjungoje surinkti faktai rodo, kad tokiu atveju kitose lošimų srityse lieka galimybių nusikaltėliams piktnaudžiauti.

- *Grėsme pagrįstas požiūris*: direktyvoje pripažįstama, kad grėsme pagrįstas požiūris yra veiksmingas būdas nustatyti ir sumažinti pavojus finansų sistemai ir platesniam ekonomikos stabilumui vidaus rinkoje. Pagal siūlomas naujas priemones būtų reikalaujama trijose pagrindinėse srityse įgyvendinti faktais grindžiamas priemones, kurių kiekviena būtų papildyta būtiniausiais veiksniais, į kuriuos reikėtų atsižvelgti, arba gairėmis, kurias turės parengti Europos priežiūros institucijos:
 - (a) valstybių narių bus reikalaujama nustatyti, suprasti ir mažinti joms kylančias grėsmes. Tai galima papildyti grėsmės vertinimu, kuris būtų atliekamas viršvalstybiniu lygiu (pvz., kurį atliktų Europos priežiūros institucijos arba Europolas) ir kurio rezultatus reikėtų atskleisti kitoms valstybėms narėms ir įpareigotiesiems subjektams. Tai būtų grėsme pagrįsto požiūrio išėties taškas ir kartu būtų pripažinta, kad visos ES atsakas gali būti grindžiamas atskirų valstybių narių patirtimi;
 - (b) įpareigotųjų subjektų, kuriems taikoma direktyva, būtų reikalaujama nustatyti, suprasti ir mažinti jiems kylančias grėsmes, taip pat dokumentais įtvirtinti ir atnaujinti atliekamus grėsmės vertinimus. Tai yra pagrindinis grėsme pagrįsto požiūrio elementas, sudarantis sąlygas valstybių narių kompetentingoms institucijoms (pvz., priežiūros institucijoms) nuodugnai įvertinti ir suprasti prižiūrimų įpareigotųjų subjektų priimtus sprendimus. Už priimtus sprendimus visiškai atsakytų asmenys, taikantys grėsme pagrįstą požiūrį;
 - (c) pasiūlymu būtų pripažinta, kad priežiūros institucijų išteklius galima naudoti taip, kad daugiausia dėmesio būtų skiriama sritims, kuriose pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmė didesnė. Grėsme pagrįsto požiūrio taikymas reikštų, kad, siekiant geriau kovoti su grėsme, remiamasi faktais.
- *Supaprastintas ir sustiprintas deramas klientų tikrinimas*: pasiūlyme įpareigotųjų subjektų būtų reikalaujama imtis griežtesnių priemonių, kai kyla didesnė grėsmė, ir jiems būtų leidžiama imtis paprastesnių priemonių, kai įrodoma, kad grėsmė mažesnė. Kiek tai susiję su galiojančia (Trečiaja) PPPD, nustatyta, kad supaprastinto deramo klientų tikrinimo nuostatomis leidžiama per daug, kai tam tikrų kategorijų klientams arba sandoriams visiškai netaikomi deramo tikrinimo reikalavimai. Todėl peržiūrėtoje direktyvoje supaprastinto deramo klientų tikrinimo taisyklės būtų sugriežtintos ir nebūtų leidžiama tikrinimo netaikyti. Sprendimus, kada ir kaip atlikti supaprastintą deramą klientų tikrinimą, reikėtų pagrįsti atsižvelgiant į grėsmę ir būtų nurodyti būtiniausi reikalavimai dėl veiksmų, kuriuos reikia apsvarstyti. Vienu iš atvejų, kai visuomet reikėtų atlikti sustiprintą klientų tikrinimą, t. y. politikoje dalyvaujančių asmenų atveju, direktyva sugriežtinta, kad būtų taikoma tiems politikoje dalyvaujantiems asmenims, kuriems savo šalyje patikėtos svarbios viešosios pareigos ir kurie dirba tarptautinėse organizacijose.
- *Informacija apie tikrąjį savininką*: peržiūrėtoje direktyvoje siūloma naujų priemonių, kad būtų užtikrinta daugiau informacijos apie tikruosius savininkus aiškumo ir prieinamumo. Ji įpareigoja juridinius asmenis saugoti informaciją apie savo tikruosius savininkus. Šią informaciją reikėtų teikti tiek kompetentingoms institucijoms, tiek įpareigotiesiems subjektams. Teisinių struktūrų atveju

reikalaujama, kad patikėtiniai deklaruotų savo statusą tapę klientais, taip pat reikalaujama, kad informacija apie tikruosius savininkus būtų teikiama tiek kompetentingoms institucijoms, tiek įpareigotiesiems subjektams.

- *Trečiųjų valstybių lygiavertiškumas:* peržiūrėtoje direktyvoje bus panaikintos nuostatos, susijusios su teigiamu lygiavertiškumu, nes deramo klientų tikrinimo režimas tampa vis labiau grindžiamas grėsme ir tikrinimo netaikymas remiantis vien geografiniais veiksniais nebe toks svarbus. Galiojančiomis Trečiosios PPPD nuostatomis reikalaujama, kad būtų priimami sprendimai dėl to, ar trečiosios valstybės turi pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu sistemas, kurios būtų lygiavertės ES galiojančioms sistemoms. Tuomet ši informacija buvo naudojama, kad būtų leidžiama netaikyti tam tikrų deramo klientų tikrinimo aspektų.
- *Administracinės sankcijos:* vadovaujantis Komisijos politika suvienodinti administracines sankcijas, peržiūrėtoje direktyvoje numatoma įvairių sankcijų, kurių taikymą už sistemingus pagrindinių direktyvos reikalavimų (t. y. deramo klientų tikrinimo, įrašų saugojimo, pranešimo apie įtartinus sandorius ir vidaus kontrolės) pažeidimus turėtų užtikrinti valstybės narės.
- *Finansinės žvalgybos padaliniai:* į pasiūlymą bus įtrauktos 2000 m. spalio 17 d. Tarybos sprendimo 2000/642/TVR dėl valstybių narių finansinės žvalgybos padalinių bendradarbiavimo susitarimų dėl keitimosi informacija nuostatos, toliau plečiamas ir stiprinamas bendradarbiavimas.
- *Europos priežiūros institucijos:* pasiūlymas apima keletą sričių, kuriose numatomas Europos priežiūros institucijų darbas. Konkrečiai, Europos bankininkystės institucijos, Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos prašoma atlikti vertinimą ir pateikti nuomonę dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmių, kylančių Europos Sąjungai. Be to, grėsme pagrįstam požiūriui teikiant daugiau svarbos, valstybėms narėms ir finansų įstaigoms reikia daugiau gairių dėl to, į kokius veiksnius reikėtų atsižvelgti atliekant supaprastintą ir sustiprintą deramą klientų tikrinimą ir priežiūrai taikant grėsme pagrįstą požiūrį. Be to, Europos priežiūros institucijos įpareigojamos pateikti techninius reguliavimo standartus tam tikrais klausimais, kai finansų įstaigos savo vidaus kontrolės priemonės turi pritaikyti prie konkrečių situacijų.
- *Duomenų apsauga:* pasiūlyme yra atsižvelgta į poreikį užtikrinti pusiausvyrą tarp patikimų sistemų bei kontrolės priemonių ir prevencinių priemonių taikymo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui ir tarp duomenų subjektų teisių apsaugos.
- *Perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės:* dėl pasiūlymo kompleksiskumo ir taikymo srities valstybių narių prašoma pateikti nacionalinės teisės nuostatų ir direktyvos atitikties lentelę.

Europos ekonominė erdvė

Pasiūlymas yra svarbus EEE šalims.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,
atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę²,
pasikonsultavę su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu³,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- (1) dideli nešvarių pinigų srautai gali pakenkti finansų sektoriaus stabilumui bei reputacijai ir kelia grėsmę bendrajai rinkai, o terorizmas ardo pačius mūsų visuomenės pamatus. Be baudžiamosios teisės priemonių, rezultatų taip pat gali duoti prevencija finansų sistemoje;
- (2) rimta grėsmė kredito įstaigų ir finansų įstaigų patikimumui, vientisumui bei stabilumui ir pasitikėjimui visa finansų sistema gali iškilti dėl nusikaltėlių ir jų bendrininkų pastangų nuslėpti nusikalstamu būdu gautų pajamų kilmę arba teisėtai ar neteisėtai gautas lėšas skirti terorizmo tikslams. Jeigu Sąjungos lygiu nebus patvirtintos tam tikros suderinimo priemonės, pinigų plovėjai ir teroristų finansuotojai, siekdami palengvinti savo nusikalstamą veiklą, gali bandyti pasinaudoti kapitalo judėjimo ir finansinių paslaugų teikimo laisve, kurią suteikia integruota finansų sritis;
- (3) šis pasiūlymas – ketvirtoji kovos su pinigų plovimo grėsme direktyva. 1991 m. birželio 10 d. Tarybos direktyvoje 91/308/EEB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos

¹ OL C , , p. .

² OL C , , p. .

³ OL C , , p. .

panaudojimo pinigų plovimui⁴ pinigų plovimas apibrėžtas atsižvelgiant į nusikaltimus, susijusius su prekyba narkotikais, ir nustatyti tik finansų sektoriui taikomi įpareigojimai. 2001 m. gruodžio Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/97/EB, iš dalies keičiančia Tarybos direktyvą 91/308/EEB⁵, taikymo sritis išplėsta tiek pagal nusikaltimus, tiek pagal profesijų ir veiklos įvairovę. 2003 m. birželio mėn. Finansinių veiksmų darbo grupė (toliau – angl. FATF) peržiūrėjo savo rekomendacijas, kad jos apimtų teroristų finansavimą, ir pateikė išsamesnius reikalavimus, susijusius su klientų tapatybės nustatymu ir patikrinimu, situacijomis, kai didesnė pinigų plovimo grėsmė gali pateisinti griežtesnes priemones, taip pat situacijomis, kai mažesnė grėsmė gali pateisinti ne tokią griežtą kontrolę. Į šiuos pokyčius atsižvelgta 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui⁶ ir 2006 m. rugpjūčio 1 d. Komisijos direktyvoje 2006/70/EB, nustatančioje Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB įgyvendinimo priemones, susijusias su politikoje dalyvaujančių asmenų apibrėžimu, ir supaprastinto deramo klientų tikrinimo procedūroms taikomus techninius kriterijus bei išimtis, suteikiamas dėl to, kad finansine veikla verčiamasi retai arba labai ribotai⁷;

- (4) pinigų plovimas ir teroristų finansavimas dažnai yra vykdomi tarptautiniu mastu. Priemonės, kurių imamasi tik nacionaliniu ar netgi Europos Sąjungos lygiu, neatsižvelgiant į tarptautinį koordinavimą bei bendradarbiavimą, turėtų labai ribotą poveikį. Todėl šioje srityje priemonės, kurių imasi Europos Sąjunga, turėtų atitikti kitus veiksmus, kurių imasi kiti tarptautiniai forumai. Europos Sąjungos priemonėse ir toliau būtina ypač atsižvelgti į rekomendacijas, kurias parengė FATF – svarbiausia tarptautinė organizacija kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje. Siekiant padidinti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu veiksmingumą, direktyvas 2005/60/EB ir 2006/70/EB reikėtų suderinti su naujomis 2012 m. vasario mėn. priimtomis ir išplėstomis FATF rekomendacijomis;
- (5) be to, piktnaudžiavimas finansų sistema, siekiant nusikalstamu būdu arba netgi teisėtai gautus pinigus skirti terorizmo tikslams, kelia aiškų pavojų finansų sistemos vientisumui, tinkamam funkcionavimui, reputacijai ir stabilumui. Todėl būtina išplėsti šios direktyvos prevencines priemones, kad jos apimtų ne tik manipuliacijas nusikalstamu būdu gautais pinigais, bet ir pinigų ar turto kaupimą terorizmo tikslais;
- (6) atsiskaitymai didelėmis grynųjų pinigų sumomis didina pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmę. Siekiant didinti budrumą ir mažinti atsiskaitymų grynaisiais pinigais keliamą grėsmę, ši direktyva turėtų būti taikoma prekėmis prekiaujantiems fiziniams arba juridiniams asmenims, jeigu atliekami arba gaunami mokėjimai grynaisiais pinigais, kurių vertė 7 500 EUR ar daugiau. Valstybės narės gali nuspręsti taikyti griežtesnes nuostatas, pvz., sumažinti šią ribą;
- (7) teisininkams, kaip juos apibrėžia valstybės narės, šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos, kai jie dalyvauja finansų ar verslo sandoriuose (įskaitant konsultacijas mokesčių klausimais), jeigu egzistuoja labai didelis pavojus, kad šių teisininkų paslaugomis bus piktnaudžiaujama siekiant plauti lėšas, gautas iš nusikalstamos veiklos, ar siekiant finansuoti teroristus. Tačiau turėtų būti numatytos išimties bet

⁴ OL L 166, 1991 6 28, p. 77.

⁵ OL L 344, 2001 12 28, p. 76.

⁶ OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

⁷ OL L 214, 2006 8 4, p. 29.

kokiam reikalavimui pateikti informaciją, gautą prieš teismo procesą, jo metu ar po jo arba nustatant kliento teisinę padėtį. Todėl teisinėms konsultacijoms ir toliau turėtų būti taikomas profesinės paslapties reikalavimas, nebent teisinis patarėjas pats dalyvauja pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikloje, teisinės konsultacijos yra teikiamos pinigų plovimo ar teroristų finansavimo tikslais arba teisinis patarėjas žino, kad jo klientas nori gauti teisinę konsultaciją pinigų plovimo ar teroristų finansavimo tikslais;

- (8) bet kurių specialistų, kuriems taikoma ši direktyva, teikiamos tiesiogiai palyginamos paslaugos turėtų būti vertinamos vienodai. Siekiant užtikrinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje garantuojamas teises, šioje direktyvoje numatyti reikalavimai informuoti neturėtų būti taikomi informacijai, kurią gauna auditoriai, išorės apskaitininkai ir mokesčių konsultantai, kurie kai kuriose valstybėse narėse gali ginti klientą ar jam atstovauti teismo procese arba vertinti kliento teisinę padėtį;
- (9) svarbu aiškiai pabrėžti, kad, vadovaujantis peržiūretomis FATF rekomendacijomis, su tiesioginiais ir netiesioginiais mokesčiais susiję mokestiniai nusikaltimai patenka į plačią nusikalstamos veiklos apibrėžtį pagal šią direktyvą;
- (10) reikia nustatyti fizinių asmenų, turinčių arba kontroliuojančių juridinį asmenį, tapatybę. Nors nustačius procentinę akcijų paketo dalį nebus automatiškai nustatomas tikrasis savininkas, tai yra faktinis veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti. Tikrųjų savininkų tapatybės nustatymas ir patikrinimas prireikus turėtų būti taikomas juridiniams asmenims, kuriems priklauso kiti juridiniai asmenys, ir turėtų rodyti savininkų grandinę, kol bus nustatytas fizinis asmuo, turintis arba kontroliuojantis juridinį asmenį, kuris yra klientas;
- (11) poreikis turėti tikslią ir atnaujintą informaciją apie tikrąjį savininką yra esminis veiksnys randant nusikaltėlius, kurie kitomis aplinkybėmis savo tapatybę slėptų už įmonės struktūros. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad įmonės pasiliktu informaciją apie savo tikruosius savininkus ir ją teiktų kompetentingoms institucijoms ir įpareigotiesiems subjektams. Be to, patikėtiniai turėtų įpareigotiesiems subjektams deklaruoti savo statusą;
- (12) ši direktyva taip pat turėtų būti taikoma tuomet, kai įpareigotieji subjektai, kuriems ji taikoma, vykdo savo veiklą internetu;
- (13) susirūpinimą kelia naudojimas lošimų sektoriumi plaunant pajamas iš nusikalstamos veiklos. Siekiant sumažinti su šiuo sektoriumi susijusią grėsmę ir sulyginti lošimo paslaugų teikėjų veiklos sąlygas, reikėtų nustatyti įpareigojimą visiems lošimo paslaugų teikėjams atlikti deramą klientų tikrinimą pavienių operacijų, kurių vertė – 2 000 EUR ar daugiau, atveju. Valstybės narės turėtų apsvarstyti galimybę šią ribą taikyti atsiimant laimėjimą ir statant sumas lažybose. Fizinės patalpas turintys lošimo paslaugų teikėjai (pvz., kazino ir lošimo namai) turėtų užtikrinti, kad deramas klientų tikrinimas, jei jis atliekamas įeinant į patalpas, galėtų būti susietas su tose patalpose kliento atliekamomis operacijomis;
- (14) pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmė ne visada vienoda. Todėl reikėtų taikyti grėsmę pagrįstą požiūrį. Grėsmė pagrįstas požiūris nėra valstybėms narėms ir įpareigotiesiems subjektams daugiau, nei reikia, leidžianti galimybė. Šiuo atveju sprendimai priimami remiantis faktais, kad būtų geriau orientuojamasi į Europos

Sąjungai ir joje veikiantiems subjektams kylančias pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmes;

- (15) grėsme pagrįstam požiūriui paremti valstybėms narėms reikia nustatyti, suprasti ir mažinti joms kylančias pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmes. Tarptautiniu mastu pripažinta, kad nustatant grėsmes svarbu laikytis viršvalstybinio požiūrio, ir reikėtų įpareigoti Europos priežiūros instituciją (Europos bankininkystės instituciją, toliau – EBI), įsteigtą 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB⁸; Europos priežiūros instituciją (Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją, toliau – EDPPI), įsteigtą 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB⁹; ir Europos priežiūros instituciją (Europos vertybinių popierių ir rinkų instituciją, toliau – EVPRI), įsteigtą 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB¹⁰, pateikti nuomonę dėl finansų sektorių veikiančių grėsmių;
- (16) kai tinka, reikėtų leisti su valstybių narių lygiu atliktų grėsmės vertinimų rezultatais susipažinti įpareigotiesiems subjektams, kad jie galėtų nustatyti, suprasti ir mažinti jiems patiems kylančias grėsmes;
- (17) siekdamas geriau suprasti ir mažinti grėsmes Europos Sąjungos lygiu, valstybės narės turėtų grėsmės vertinimų rezultatais dalytis tarpusavyje, su Komisija ir prireikus su EBI, EDPPPI ir EVPRI;
- (18) taikant šios direktyvos nuostatas tikslinga atsižvelgti į mažųjų įpareigotųjų subjektų, kuriems ji taikoma, ypatybes bei poreikius ir užtikrinti, kad jos taikymas atitiktų konkrečius mažųjų įpareigotųjų subjektų poreikius ir veiklos pobūdį;
- (19) pati grėsmė yra kintamo pobūdžio, o kintamieji – tiek pavieniui, tiek po kelis – gali didinti arba mažinti galimai kylančią grėsmę ir dėl to daryti įtaką, kokio lygio prevencines priemones, kaip antai deramo klientų tikrinimo priemones, tikslinga taikyti. Taigi, vienomis aplinkybėmis reikėtų taikyti sustiprintą deramą tikrinimą, o kitomis gali būti tikslinga taikyti supaprastintą deramą tikrinimą;
- (20) reikėtų pripažinti, kad tam tikrose situacijose pinigų plovimo ar teroristų finansavimo grėsmė yra didesnė. Nors yra reikalaujama, kad būtų nustatoma visų klientų tapatybė ir verslo pobūdis, tam tikrais atvejais būtinos ypač griežtos klientų tapatybės nustatymo ir tikrinimo procedūros;
- (21) tai ypač taikytina verslo santykiams su asmenimis, kurie eina arba ėjo svarbias pareigas viešojoje tarnyboje ir kurie yra iš šalių su plačiai paplitusia korupcija. Dėl

⁸ OL L 331, 2010 12 15, p. 12.

⁹ OL L 331, 2010 12 15, p. 48.

¹⁰ OL L 331, 2010 12 15, p. 84.

tokių santykių finansų sektoriuje gali kilti ypač didelė grėsmė reputacijai ir teisinis pavojus. Tarptautinės pastangos kovoti su korupcija taip pat pateisina poreikį skirti ypatingą dėmesį tokiems atvejams ir taikyti tinkamas sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemones asmenims, kurie savo arba kitoje valstybėje eina arba ėjo svarbias pareigas, ir aukštiems tarptautinių organizacijų pareigūnams;

- (22) tai, kad reikia gauti vyresniosios vadovybės leidimą užmegzti verslo santykius, ne visais atvejais turi reikšti, kad reikia gauti direktorių valdybos leidimą. Turėtų būti įmanoma, kad tokį leidimą galėtų suteikti asmuo, turintis pakankamai žinių apie įstaigai kylančią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmę ir užimantis pakankamai aukštas pareigas, kad galėtų priimti sprendimus, turinčius įtakos jai kylančiai grėsmei;
- (23) siekiant išvengti pakartotinių klientų tapatybės nustatymo procedūrų, dėl kurių verslui gali kilti vėlavimo ir neveiksmingumo problemų, klientai, kurių tapatybė buvo nustatyta kitur, gali būti pristatyti įpareigotiesiems subjektams, kartu laikantis tinkamų apsaugos priemonių. Tais atvejais, kai įpareigotasis subjektas remiasi trečiajais šalimis, pareiga atlikti deramo klientų tikrinimo procedūrą lieka įpareigotajam subjektui, kuriam klientas pristatomas. Trečiajai šaliai, t. y. klientą pristatančiam asmeniui, taip pat turėtų likti pareiga vykdyti šios direktyvos reikalavimus, įskaitant reikalavimą informuoti apie įtartinus sandorius ir saugoti įrašus, jei jos santykiai su klientu patenka į šios direktyvos taikymo sritį;
- (24) tais atvejais, kai tarp įpareigotųjų subjektų ir išorės fizinių ar juridinių asmenų, kuriems ši direktyva netaikoma, egzistuoja sutartiniai agentų arba užsakomųjų paslaugų teikimo santykiai, bet kokios tų agentų arba užsakomųjų paslaugų teikėjų, kaip įpareigotųjų subjektų dalies, pareigos kovojant su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu gali kilti tik iš susitarimo, o ne iš šios direktyvos. Atsakomybė už šios direktyvos laikymąsi turėtų likti įpareigotajam subjektui, kuriam ji taikoma;
- (25) visos valstybės narės įsteigė arba turėtų įsteigti finansinės žvalgybos padalinius (toliau – FŽP) gautai informacijai rinkti ir analizuoti, kad būtų galima, siekiant užkirsti kelią pinigų plovimui bei teroristų finansavimui ir kovoti su juo, nustatyti ryšį tarp įtartinų sandorių ir su jais susijusios nusikalstamos veiklos. Apie įtartinus sandorius turėtų būti pranešama FŽP, kuris turėtų veikti kaip nacionalinis centras, gaunantis, analizuojantis ir platinantis kompetentingoms institucijoms pranešimus apie įtartinus sandorius bei kitą informaciją apie galimą pinigų plovimą ar teroristų finansavimą. Tai neturėtų priversti valstybes nares pakeisti jų esamas pranešimų teikimo sistemas, kai pranešama per prokurorą ar kitą teisėsaugos instituciją, jei informacija FŽP perduodama skubiai ir nėra filtruojama, leidžiant jiems tinkamai vykdyti savo pareigas, įskaitant tarptautinį bendradarbiavimą su kitais FŽP;
- (26) nukrypstant nuo bendro draudimo vykdyti įtartinus sandorius, įpareigotieji subjektai gali vykdyti įtartinus sandorius prieš pranešdami apie tai kompetentingoms institucijoms, jei nevykdyti sandorio neįmanoma arba jei tokiu būdu būtų sutrukdyta baudžiamojon atsakomybėn patraukti asmenis, įtariamus pinigų plovimu arba teroristų finansavimu. Tačiau ši nuostata neturėtų daryti įtakos valstybių narių tarptautiniams įsipareigojimams, prisiimtiems pagal Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas, neuždelsiant įšaldyti teroristų, teroristų organizacijų ar asmenų, kurie finansuoja teroristus, lėšas ar kitą turtą;

- (27) valstybės narės turėtų turėti galimybę tinkamą 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a, b ir d papunkčiuose nurodytų profesijų savireguliacijos organą paskirti ta institucija, kuri pirmiausia turi būti informuojama vietoje FŽP. Vadovaujantis Europos žmogaus teisių teismo praktika, savireguliacijos organui atsakingos pirmosios instancijos sistema – svarbi priemonė apsaugant pagrindines teises, susijusias su teisininkų pareigomis informuoti;
- (28) jei valstybė narė nusprendė pasinaudoti 33 straipsnio 2 dalyje numatytais išimtimis, savireguliacijos organui, atstovaujančiam tame straipsnyje nurodytiems asmenims, gali būti leidžiama arba iš jo gali būti reikalaujama neperduoti FŽP jokios informacijos, gautos iš šių asmenų tame straipsnyje nustatytais sąlygomis;
- (29) pasitaikė atvejų, kad darbuotojams, pranešusiems apie įtariamus pinigų plovimo atvejus, buvo grasinama arba jie susidūrė su priešiškais veiksmais. Nors ši direktyva negali liesti valstybių narių teisminių procedūrų, tačiau tai yra itin svarbus klausimas siekiant užtikrinti pinigų plovimo prevencijos ir teroristų finansavimo prevencijos sistemų veiksmingumą. Valstybės narės turi žinoti apie šią problemą ir imtis visų įmanomų priemonių, kad apsaugotų darbuotojus nuo tokių grasinimų ar priešiško veiksmų;
- (30) šios direktyvos taikymo tikslais tvarkant asmens duomenis taikoma į nacionalinę teisę perkelta 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo¹¹;
- (31) tam tikri šios direktyvos įgyvendinimo aspektai susiję su duomenų rinkimu, analize, saugojimu ir keitimusi jais. Turėtų būti leidžiama tvarkyti asmens duomenis, kad būtų galima laikytis šioje direktyvoje nustatytų pareigų, be kita ko, atliekant deramą klientų tikrinimą, nuolatinę stebėseną, neįprastų ir įtartinų sandorių tyrimą ir pranešimą apie juos, juridinio asmens ar teisinės struktūros tikrojo savininko tapatybės nustatymą, keitimąsi informacija tarp kompetentingų institucijų ir keitimąsi informacija tarp finansų įstaigų. Asmens duomenų rinkimas neturėtų viršyti to, kas absoliučiai būtina norint laikytis šios direktyvos reikalavimų, ir jie turėtų būti toliau tvarkomi laikantis Direktyvos 95/46/EB. Ypač griežtai turėtų būti draudžiamas tolesnis asmens duomenų tvarkymas komerciniais tikslais;
- (32) visos valstybės narės pripažįsta, kad kova su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu – svarbus visuomenės interesas;
- (33) ši direktyva nedaro įtakos asmens duomenų, tvarkomų vykdančios policijos ir teisminę bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, įskaitant Pamatinio sprendimo 977/2008/TVR nuostatų taikymą, apsaugai;
- (34) duomenų subjektas gali gauti asmens duomenis, tvarkomus taikant šią direktyvą. Tačiau duomenų subjekto teisė gauti informaciją, pateiktą pranešime apie įtartiną sandorį, labai pakenktų kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu veiksmingumui. Todėl šios teisės apribojimais laikantis Direktyvos 95/46/EB 13 straipsnyje nustatytų taisyklių gali būti pagrįsti;
- (35) asmenims, kurie tik keičia popierinius dokumentus elektroniniais duomenimis ir veikia pagal sutartį su kredito įstaiga arba finansų įstaiga, ši direktyva netaikoma, taip pat ji

¹¹ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

netaikoma ir kitiems fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie kredito arba finansų įstaigoms tik teikia pranešimų arba kitas pagalbines pervedant lėšas naudojamas sistemas arba tarpuskaitos bei atsiskaitymo sistemas;

- (36) pinigų plovimas ir teroristų finansavimas yra tarptautinės problemos, o pastangos kovoti su jomis turėtų būti visuotinės. Kai Sąjungos kredito ir finansų įstaigos turi filialų ir patronuojamųjų įmonių trečiojoje valstybėje, kuriose šios srities teisės aktai yra netobuli, tada, siekdamas išvengti labai skirtingų standartų vienoje įstaigoje ar jų grupėje taikymo, jos turėtų taikyti Sąjungos standartus arba, jeigu tai neįmanoma, apie tai pranešti buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms;
- (37) būtų naudinga įpareigotiesiems subjektams pateikti atsiliepimus apie jų perduotos informacijos apie įtartinus sandorius naudingumą ir panaudojimą. Kad tai būtų įmanoma ir kad būtų galima įvertinti kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemų veiksmingumą, valstybės narės turėtų kaupti ir tobulinti atitinkamus statistinius duomenis. Kad Sąjungos lygiu surenkamų statistinių duomenų kokybė ir nuoseklumas dar pagerėtų, Komisija turėtų stebėti visos ES situaciją, susijusią su kova su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, ir reguliariai skelbti jos apžvalgas;
- (38) kompetentingos institucijos turėtų įsitikinti, kad asmenys, faktiškai vadovaujantys valiutos keityklų, patikos ir bendrovių paslaugų teikėjų ar lošimo paslaugų teikėjų veiklai, ir tikrieji tokių subjektų savininkai yra kompetentingi ir tinkami. Kriterijai, kuriais remiantis nustatoma, ar asmuo yra kompetentingas ir tinkamas, turėtų atspindėti bent jau būtinybę apsaugoti tokius subjektus, kad jų vadovai ar tikrieji savininkai jais nesinaudotų nusikalstamais tikslais;
- (39) atsižvelgiant į pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tarptautinį pobūdį, be galo svarbus ES finansinės žvalgybos padalinių veiksmų koordinavimas ir bendradarbiavimas. Iki šiol šis bendradarbiavimas reglamentuotas tik 2000 m. spalio 17 d. Tarybos sprendime 2000/642/TVR dėl valstybių narių finansinės žvalgybos padalinių bendradarbiavimo susitarimų dėl keitimosi informacija¹². Siekiant užtikrinti geresnę FŽP veiklos koordinavimą ir bendradarbiavimą ir visų pirma užtikrinti, kad pranešimai apie įtartinus sandorius pasiektų valstybės narės FŽP, kuriam tie pranešimai būtų naudingiausi, į šią direktyvą reikėtų įtraukti išsamesnes, nuodugnesnes ir atnaujintas taisykles;
- (40) siekiant atsižvelgti į pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tarptautinį pobūdį, ypač svarbu gerinti keitimąsi informacija tarp ES FŽP. Valstybės narės turėtų skatinti naudoti saugias keitimosi informacija priemones, visų pirma decentralizuotą kompiuterinį FŽP tinklą „FIU.net“ ir tame tinkle įmanomus metodus;
- (41) kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu svarba turėtų paskatinti valstybes nares nacionalinėje teisėje numatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias sankcijas už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, nesilaikymą. Šiuo metu valstybės už esminių prevencinių priemonių pažeidimus taiko labai įvairias administracines priemones ir sankcijas. Ši įvairovė gali kenkti kovos su pinigų plovimu bei teroristų finansavimu pastangoms ir kyla pavojus, kad Sąjungos atsakas bus nenuoseklus. Todėl į šią direktyvą reikėtų įtraukti įvairias administracines priemones ir sankcijas, kurias valstybės narės galėtų taikyti už sistemingus

¹² OL L 271, 2000 0 24, p. 4.

reikalavimų, susijusių su įpareigotųjų subjektų deramo klientų tikrinimo priemonėmis, įrašų saugojimu, pranešimu apie įtartinus sandorius ir vidaus kontrole, pažeidimus. Jos turėtų būti pakankamai plačios, kad valstybės narės ir kompetentingos institucijos galėtų atsižvelgti į įpareigotųjų subjektų skirtumus, visų pirma finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų skirtumus, susijusius su jų dydžiu, ypatybėmis ir veiklos sritimis. Taikydamos šią direktyvą valstybės narės turėtų užtikrinti, kad administracinių priemonių ir sankcijų pagal šią direktyvą ir baudžiamųjų sankcijų pagal nacionalinę teisę taikymas nepažeistų principo *ne bis in idem*;

- (42) finansinių paslaugų techniniais standartais turėtų būti užtikrinamas nuoseklus suderinimas ir pakankama indėlininkų, investuotojų ir vartotojų apsauga visoje Sąjungoje. Su politikos pasirinkimu nesusijusių techninių reguliavimo standartų projektų, kurie būtų teikiami Komisijai, rengimą būtų veiksminga ir tinkama patikėti itin specializuotą kompetenciją turinčioms įstaigoms EBI, EDPPi ir EVPRI;
- (43) pagal šios direktyvos 42 straipsnį EBI, EDPPi ir EVPRI parengtus techninių reguliavimo standartų projektus Komisija turėtų priimti kaip deleguotuosius aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius;
- (44) atsižvelgiant į tai, kad Direktyvą 2005/60/EB ir Direktyvą 2006/70/EB reikėtų labai iš esmės pakeisti, aiškumo ir nuoseklumo sumetimais jas reikėtų sujungti ir pakeisti nauju teisės aktu;
- (45) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. finansų sistemos apsaugos vykdant galimo pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevenciją, nustatymą ir tyrimą, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes valstybių narių atskirai tvirtinamos jų finansų sistemų apsaugos priemonės galėtų prieštarauti vidaus rinkos veikimui ir teisinės valstybės bei Sąjungos viešosios politikos principų reikalavimams, ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (46) šia direktyva laikomasi pagrindinių teisių ir principų, pripažįstamų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, visų pirma, teisės į privatų ir šeimos gyvenimą, teisės į asmens duomenų apsaugą, laisvės užsiimti verslu, diskriminacijos draudimo, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą ir teisės į gynybą;
- (47) vadovaudamosi ES pagrindinių teisių chartijos 21 straipsniu, kuriuo draudžiama bet kokia diskriminacija, valstybės narės turi užtikrinti, kad šios direktyvos nuostatos dėl grėsmės vertinimų atliekant deramą klientų tikrinimą būtų įgyvendintos nediskriminuojant;
- (48) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės pagrįstais atvejais įsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas mano, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 SKIRSNIS

TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad pinigų plovimas ir teroristų finansavimas būtų uždrausti.
2. Šioje direktyvoje toliau išvardinti tyčiniai veiksmai yra laikomi pinigų plovimu:
 - (a) turto konversija arba perdavimas, žinant, kad šis turtas yra gautas iš nusikalstamos veiklos arba dalyvaujant tokioje veikloje, siekiant nuslėpti arba užmaskuoti neteisėtą turto kilmę arba siekiant padėti kokiam nors asmeniui, kuris dalyvauja tokioje veikloje, išvengti teisinių savo veiksmų pasekmių;
 - (b) turto tikrojo pobūdžio, šaltinio, vietos, disponavimo, judėjimo, teisių ar nuosavybės teisių į turtą slėpimas arba užmaskavimas, žinant, kad šis turtas yra gautas iš nusikalstamos veiklos arba dalyvaujant tokioje veikloje;
 - (c) turto įsigijimas, turėjimas arba naudojimas, jo gavimo metu žinant, kad šis turtas gautas iš nusikalstamos veiklos arba dalyvaujant tokioje veikloje;
 - (d) dalyvavimas, bendrininkavimas, pasikėsinimas įvykdyti ir kurstymas, parama ir patarimai vykdant bet kurį iš a, b ir c punktuose nurodytų veiksmų.
3. Veikla yra pripažįstama pinigų plovimu net tada, kai veiksmai, dėl kurių atsirado turtas, skirtas pinigų plovimui, buvo vykdomi kitos valstybės narės teritorijoje arba trečiosios valstybės teritorijoje.
4. Šioje direktyvoje teroristų finansavimu laikomas lėšų pateikimas arba surinkimas bet kokiais būdais, tiesiogiai ar netiesiogiai, siekiant jį visą arba iš dalies panaudoti (arba žinant, kad jis bus panaudotas) vykdyti nusikaltimams, apibrėžtiems 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu¹³ su pakeitimais, padarytais 2008 m. lapkričio 28 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2008/919/TVR¹⁴, 1–4 straipsniuose.

¹³ OL L 164, 2002 6 22, p. 3.

¹⁴ OL L 330, 2008 12 9, p. 21–23.

5. Žinojimas, ketinimas arba tikslas – kaip vienas iš būtinų 2 ir 4 dalyse nurodytų veiklos elementų – gali būti numanomas iš objektyvių faktinių aplinkybių.

2 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma šiems įpareigotiesiems subjektams:

- (1) kredito įstaigoms;
- (2) finansų įstaigoms;
- (3) šiems juridiniams ar fiziniams asmenims, kai jie vykdo savo profesinę veiklą:
 - (a) auditoriams, išorės apskaitininkams ir konsultantams mokesčių srityje;
 - (b) notarams ir kitiems nepriklausomiems teisininkams, kurie dalyvauja kokiame nors finansų ar nekilnojamojo turto sandoryje, tiek veikdami kliento vardu ir jo naudai, tiek ir padėdami klientui planuoti ar vykdyti sandorius, susijusius su:
 - i) nekilnojamojo turto ar verslo subjektų pirkimu ar pardavimu;
 - ii) klientų pinigų, vertybinių popierių ar kito turto valdymu;
 - iii) banko, taupomųjų ar vertybinių popierių sąskaitų atidarymu ar valdymu;
 - iv) įnašų, reikalingų bendrovių įsteigimui, veikimui ar valdymui, organizavimu;
 - v) patikos, bendrovių ar panašių struktūrų sukūrimu, veikimu ar valdymu;
 - (c) patikos ar bendrovių paslaugų teikėjams, nenumatytiems a arba b punkte;
 - (d) nekilnojamojo turto agentams, įskaitant nuomos agentus;
 - (e) kitiems fiziniams arba juridiniams asmenims, prekiaujantiems prekėmis, jeigu mokėjimai atliekami arba gaunami grynaisiais pinigais, mokama suma yra 7 500 EUR ar daugiau, o sandoris įvykdomas kaip viena operacija ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo tarpusavyje susijusios;
 - (f) lošimo paslaugų teikėjams.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad juridiniai ir fiziniai asmenys, kurie finansine veikla užsiima retai arba labai ribotai, o pinigų plovimo ar teroristų finansavimo grėsmė yra maža, nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, jei tas juridinis ar fizinis asmuo atitinka visus šiuos kriterijus:

- (a) finansinės veiklos absoliuti vertė yra ribota;
- (b) finansinė veikla yra apribota sandoriais;

- (c) finansinė veikla nėra pagrindinė veikla;
- (d) finansinė veikla yra pagalbinė ir tiesiogiai susijusi su pagrindine veikla;
- (e) išskyrus 1 dalies 3 punkto e papunktyje nurodytą veiklą, pagrindinė veikla nėra 1 dalyje nurodyta veikla;
- (f) finansinė veikla yra numatyta tik pagrindinės veiklos klientams ir nėra apskritai siūloma visuomenei.

Ankstesnė pastraipa netaikoma juridiniams ir fiziniams asmenims, užsiimantiems piniginių perlaidų, kaip apibrėžta 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinančios Direktyvą 97/5/EB¹⁵, 4 straipsnio 13 punkte, veikla.

3. Pagal 2 dalies a punktą valstybės narės reikalauja, kad bendra finansinės veiklos apyvarta negali viršyti ribos, kuri turi būti pakankamai žema. Ta riba turi nustatoma nacionaliniu lygiu atsižvelgiant į finansinės veiklos pobūdį.
4. Pagal 2 dalies b punktą valstybės narės taiko didžiausią leistiną ribą kiekvienam klientui ir pavieniui sandoriui, nepaisydamos, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija, ar per kelias operacijas, kurios atrodo susijusios. Ta riba turi nustatoma nacionaliniu lygiu atsižvelgiant į finansinės veiklos pobūdį. Ta riba yra pakankamai žema siekiant užtikrinti, kad nurodyto pobūdžio sandoriai būtų nepraktiški ir neveiksmingi pinigams plauti arba teroristams finansuoti – jų vertė neturi viršyti 1 000 EUR.
5. Pagal 2 dalies c punktą valstybės narės reikalauja, kad finansinės veiklos apyvarta neviršytų 5 % bendros atitinkamo juridinio arba fizinio asmens vykdomos veiklos apyvartos.
6. Įvertindamos pinigų plovimo arba teroristų finansavimo grėsmę pagal šį straipsnį valstybės narės atkreipia ypatingą dėmesį į finansinę veiklą, apie kurią manoma, kad dėl jos pobūdžio ypač galima naudotis ja arba piktnaudžiauti ja siekiant plauti pinigus ir finansuoti teroristus.
7. Pagal šį straipsnį priimtuose sprendimuose nurodomos priežastys, kuriomis remiantis jie yra priimti. Valstybės narės numato galimybę atšaukti tą sprendimą pasikeitus aplinkybėms.
8. Valstybės narės pradeda, atsižvelgdamos į grėsmės lygį, stebėsenos veiklą arba imasi kitų pakankamų priemonių užtikrinti, kad nebūtų piktnaudžiaujama pagal šį straipsnį priimtuose sprendimuose suteiktomis išimtimis.

¹⁵ OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

3 straipsnis

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- (1) kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo¹⁶ 4 straipsnio 1 punkte, įskaitant kredito įstaigų, kurių buveinė yra Europos Sąjungoje ar už jos ribų, filialus, apibrėžtus minėtos direktyvos 4 straipsnio 3 punkte ir esančius Europos Sąjungoje;
- (2) finansų įstaiga yra:
 - (a) įmonė, kuri nėra kredito įstaiga ir kuri verčiasi vienos ar kelių rūšių, išvardytų Direktyvos 2006/48/EB I priedo 2–12 punktuose ir 14 bei 15 punktuose, veikla, įskaitant valiutos keityklų veiklą;
 - (b) draudimo įmonė, kuriai tinkamai suteiktas leidimas pagal 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo¹⁷, jeigu ji vykdo veiklą, kuriai taikoma ta direktyva;
 - (c) investicinė įmonė, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų¹⁸ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
 - (d) kolektyvinio investavimo subjektas, prekiaujantis savo investiciniais vienetais ar akcijomis;
 - (e) draudimo tarpininkas, kaip apibrėžta 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo¹⁹ 2 straipsnio 5 dalyje, išskyrus tos direktyvos 2 straipsnio 7 dalyje paminėtus tarpininkus, kai jų veiklos objektas yra gyvybės draudimas ir kitos su investicijomis susijusios paslaugos;
 - (f) a–e punktuose nurodytų finansų įstaigų, kurių buveinė yra Europos Sąjungoje arba už jos ribų, filialai, esantys Europos Sąjungoje;
- (3) turtas – bet koks fizinis arba ne fizinis, kilnojamas arba nekilnojamas, materialus arba nematerialus turtas ir bet kokios formos, įskaitant elektronines ar skaitmenines, teisiniai dokumentai arba priemonės, įrodantys nuosavybės teisę į šį turtą arba su juo susijusias teises;
- (4) nusikalstama veikla – bet koks nusikalstamas dalyvavimas darant šiuos sunkius nusikaltimus:
 - (a) veiksmus, apibrėžtus Pamatinio sprendimo 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu su pakeitimais, padarytais 2008 m. lapkričio 28 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2008/919/TVR, 1–4 straipsniuose;

¹⁶ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

¹⁷ OL L 345, 2002 12 19, p. 1.

¹⁸ OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

¹⁹ OL L 9, 2003 1 15, p. 3.

- (b) bet kokius nusikaltimus, nurodytus 1988 m. Jungtinių Tautų konvencijos dėl kovos su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta 3 straipsnio 1 dalies a punkte;
 - (c) dalyvaujant nusikalstamų organizacijų veikloje, kaip apibrėžta 1998 m. gruodžio 21 d. Tarybos bendrųjų veiksmų 98/733/TVR, prilyginančių dalyvavimą nusikalstamoje organizacijoje Europos Sąjungos valstybėse narėse baudžiamajam nusikaltimui²⁰, 1 straipsnyje;
 - (d) vykdant Sąjungos finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą, bent jau sunkų, kaip apibrėžta Konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos²¹ 1 straipsnio 1 dalyje ir 2 straipsnyje;
 - (e) užsiimant korupcija;
 - (f) visus nusikaltimus, įskaitant mokestinius nusikaltimus, susijusius su tiesioginiais ir netiesioginiais mokesčiais, už kuriuos numatyta ilgesnė kaip vienu metų maksimali laisvės atėmimo ar įkalinimo bausmė, arba visus nusikaltimus, už kuriuos numatyta ilgesnė kaip šešių mėnesių minimali laisvės atėmimo ar įkalinimo bausmė (valstybėse, kurių teisės sistemose nusikaltimams yra nustatyta minimali riba);
- (5) tikrasis savininkas – fizinis asmuo (-enys), kuris (-ie) iš esmės yra kliento savininkas (-ai) arba jį kontroliuoja, ir (arba) fizinis asmuo, kurio vardu yra vykdomas sandoris ar veikla. Tikruoju savininku laikoma bent jau:
- (a) įmonėse:
 - i) fizinis (-iai) asmuo (-enys), kuriam (-iems) priklauso galutinė juridinio asmens nuosavybė arba kontrolė, nes jis (jie) tiesiogiai arba netiesiogiai turi arba kontroliuoja pakankamą to juridinio asmens akcijų arba balsavimo teisių procentą, įskaitant pareikštinių akcijų valdymą, išskyrus bendroves, įtrauktas į biržos sąrašus reguliuojamoje rinkoje, kurioje taikomi reikalavimai atskleisti informaciją, atitinkantys Europos Sąjungos teisės aktus, arba lygiaverčiai tarptautiniai standartai.

Nuosavybę arba kontrolę turint akcijų rodo 25 % plus viena akcija dalis, ir ši dalis taikoma kiekvienu tiesioginės ir netiesioginės nuosavybės lygmeniu;
 - ii) jei kyla abejonių, kad i punkte nurodytas asmuo (-enys) yra tikrasis (-ieji) savininkas (-ai), fizinis (-iai) asmuo (-enys), kuris (-ie) kitaip kontroliuoja juridinio asmens valdymą;
 - (b) juridiniuose asmenyse, pvz., fonduose arba teisinėse struktūrose, tokiose kaip patika, kurie administruoja ir skirsto lėšas:
 - i) fizinis (-iai) asmuo (-enys), kuris (-ie) kontroliuoja 25 % ar daugiau teisinės struktūros arba juridinio asmens turto; ir

²⁰ OL L 351, 1998 12 29, p. 1.

²¹ OL C 316, 1995 11 27, p. 49.

- ii) jei būsimieji naudos gavėjai yra žinomi, fizinis (-iai) asmuo (-enys), kuriam (-iems) priklauso 25 % ar daugiau teisinės struktūros ar juridinio asmens turto; arba
 - iii) jei asmenys, gaunantys naudos iš juridinio asmens ar teisinės struktūros, dar nėra žinomi, asmenų, kurių interesams atstovauti šis juridinis asmuo ar teisinė struktūra yra sukurti arba kurių interesams jie šiuo metu atstovauja, klasė. Patikos struktūrų naudos gavėjų, kurie nurodomi pagal požymius arba klasę, atveju įpareigotieji subjektai gauna pakankamai informacijos apie naudos gavėją, kad įsitikintų, kad galės nustatyti naudos gavėjo tapatybę išmokant išmokas arba naudos gavėjui pareiškus norą pasinaudoti numatytomis teisėmis;
- (6) patikos arba bendrovių paslaugų teikėjas – bet koks fizinis ar juridinis asmuo, kuris verslo tikslais bet kurias iš toliau išvardytų paslaugų teikia trečiosioms šalims:
- (a) steigia bendroves ar kitokius juridinius asmenis;
 - (b) eina bendrovės direktoriaus ar sekretoriaus, partnerystės subjekto partnerio ar panašias pareigas bet kokiame kitame juridiniame asmenyje arba pasirūpina, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas;
 - (c) suteikia registruotą buveinę, verslo adresą, korespondencijos ar administracinį adresą ar kitas su tuo susijusias paslaugas bendrovei, partnerystės subjektui arba bet kokiam kitam juridiniam asmeniui arba teisinei struktūrai;
 - (d) veikia kaip tiesioginės patikos ar panašios teisinės struktūros patikėtinis arba pasirūpina, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas;
 - (e) veikia kaip nominalus akcininkas už kitą asmenį, jei tai nėra bendrovė, įtraukta į biržos sąrašus reguliuojamoje rinkoje, kurioje taikomi reikalavimai atskleisti informaciją, atitinkantys Europos Sąjungos teisės aktus, arba lygiaverčiai tarptautiniai standartai, arba pasirūpina, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas;
- (7)
- (a) trečiosios valstybės politikoje dalyvaujantys asmenys – fiziniai asmenys, kuriems trečioji valstybė yra arba buvo patikėjusi svarbias viešąsias pareigas;
 - (b) vietiniai politikoje dalyvaujantys asmenys – fiziniai asmenys, kuriems valstybė narė yra arba buvo patikėjusi svarbias viešąsias pareigas;
 - (c) asmenys, kuriems tarptautinė organizacija yra arba buvo patikėjusi svarbias pareigas, – tarptautinės organizacijos direktoriaus, direktoriaus pavaduotojo ir valdybos nario arba lygiavertės pareigas einantys ar ėję asmenys;
 - (d) fiziniai asmenys, kuriems yra arba buvo patikėtos svarbios viešosios pareigos, yra:
 - i) valstybių vadovai, vyriausybių vadovai, ministrai, viceministrai arba ministrų pavaduotojai;
 - ii) parlamentų nariai;

- iii) aukščiausiųjų teismų, konstitucinių teismų ar kitų aukščiausiųjų teisminių institucijų nariai, kurių sprendimai negali būti apskundžiami, išskyrus išskirtinius atvejus;
- iv) audito rūmų ar centrinių bankų valdybų nariai;
- v) ambasadoriai, laikinieji reikalų patikėtiniai ir aukšto rango ginkluotųjų pajėgų karininkai;
- vi) valstybės valdomų įmonių administracinių, valdymo ar priežiūros organų nariai.

Nė viena iš i–vi papunkčiuose nustatytų kategorijų neapima vidutinio ir žemesnio rango pareigūnų;

(e) šeimos nariai yra:

- i) sutuoktinis;
- ii) lygiaverčiu sutuoktiniui laikomas partneris;
- iii) vaikai ir jų sutuoktiniai arba partneriai;
- iv) tėvai;

(f) artimais pagalbininkais esantys asmenys yra:

- i) fizinis asmuo, apie kurį yra žinoma, kad jis turi bendrą tikrąją nuosavybės teisę į juridinius asmenis ar teisinės struktūras arba kitus artimus verslo ryšius su 7 dalies a–d punktuose nurodytu asmeniu;
- ii) fizinis asmuo, kuris yra vienintelis tikrasis juridinio asmens arba teisinės struktūros, apie kuriuos yra žinoma, kad jie buvo įsteigti *de facto* siekiant naudoti 7 dalies a–d punktuose nurodytam asmeniui, savininkas;

- (8) vyresnioji vadovybė – pareigūnas arba darbuotojas, turintis pakankamai žinių apie įstaigai kylančią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmę ir užimantis pakankamai aukštas pareigas, kad priimtų sprendimus, turinčius įtakos jai kylančiai grėsmei. Tai ne visais atvejais turi būti direktorių valdybos narys;
- (9) verslo santykiai – verslo, profesiniai arba komerciniai santykiai, kurie susiję su įpareigotųjų subjektų profesine veikla ir kuriuos kontaktų užmezgimo momentu buvo numatyta tęsti tam tikrą laiką;
- (10) lošimo paslaugos – paslaugos, susijusios su piniginės vertės statymu azartiniuose lošimuose, įskaitant paslaugas, kurioms reikia tam tikrų įgūdžių, pvz., loterijas, kazino žaidimus, pokerį ir lažybų operacijas, kurios teikiamos fizinėje vietoje arba kitu būdu per atstumą, elektroninėmis priemonėmis arba kitomis ryšių technologijomis ir atskiru paslaugų gavėjo prašymu;
- (11) grupė – grupė, kaip apibrėžta 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų,

draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros²² 2 straipsnio 12 punkte.

4 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad visos šios direktyvos nuostatos ar jų dalis būtų taikoma ne tik 2 straipsnio 1 dalyje nurodytiems įpareigotiesiems subjektams, bet ir kitų kategorijų profesijoms bei įmonėms, kurių veikla ypač gali būti panaudojama pinigų plovimo ar teroristų finansavimo tikslais.
2. Jei valstybė narė nusprendžia taikyti šios direktyvos nuostatas 2 straipsnio 1 dalyje nenurodytų kategorijų profesijoms ir įmonėms, ji apie tai informuoja Komisiją.

5 straipsnis

Siekdamos užkirsti kelią pinigų plovimui ir teroristų finansavimui, valstybės narės šios direktyvos taikymo srityje gali priimti arba palikti galioti griežtesnes nuostatas.

2 SKIRSNIS

GRĖSMĖS VERTINIMAS

6 straipsnis

1. Europos bankininkystės institucija (toliau – EBI), Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (toliau – EDPPI) ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (toliau – EVPRI) pateikia bendrą nuomonę dėl vidaus rinką veikiančių pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmių.

Nuomonė pateikiama per 2 metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

2. Komisija tą nuomonę paskelbia, kad valstybėms narėms ir įpareigotiesiems subjektams padėtų nustatyti, valdyti ir mažinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmę.

7 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė imasi tinkamų veiksmų ją veikiančioms pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmėms nustatyti, įvertinti, suprasti ir mažinti ir vertinimą nuolat atnaujina.
2. Kiekviena valstybė narė paskiria instituciją, kuri koordinuotų nacionalinį atsaką į 1 dalyje nurodytas grėsmes. Ta institucija nurodoma Komisijai, EBI, EDPPI, EVPRI ir kitoms valstybėms narėms.

²² OL L 35, 2003 2 11, p. 1.

3. Atlikdamos 1 dalyje nurodytus vertinimus, valstybės narės gali pasinaudoti 6 straipsnio 1 dalyje nurodyta nuomone.
4. Kiekviena valstybė narė atlieka 1 dalyje nurodytą vertinimą ir:
 - (a) tą (tuos) vertinimą (-us) naudoja siekdama tobulinti pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu režimą, visų pirma nustatydamą sritis, kuriose įpareigotieji subjektai taiko griežtesnes priemones, ir prireikus patikslindama, kokių priemonių imtis;
 - (b) tą (tuos) vertinimą (-us) naudoja siekdama padėti priskirti išteklius kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu ir nustatyti jų naudojimo prioritetus;
 - (c) įpareigotiesiems subjektams teikia tinkamą informaciją, kad jie galėtų patys atlikti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmių vertinimą.
5. Valstybės narės, gavusios prašymą, grėsmės vertinimo rezultatus pateikia kitoms valstybėms narėms, Komisijai ir EBI, EDPPi bei EVPRI.

8 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai imtųsi tinkamų veiksmų jiems kylančiai pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmei nustatyti ir įvertinti atsižvelgdamos į grėsmės veiksnius, įskaitant klientus, šalis ar geografines sritis, produktus, paslaugas, sandorius arba paslaugų teikimo kanalus. Šie veiksmai yra proporcingi atsižvelgiant į įpareigotųjų subjektų pobūdį ir dydį.
2. 1 dalyje nurodyti vertinimai įtvirtinami dokumentais, nuolat atnaujinami ir teikiami kompetentingoms institucijoms bei savireguliacijos organams.
3. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai turėtų politiką, kontrolės priemones ir procedūras, skirtas pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmėms, nustatytoms Sąjungos, valstybės narės ir įpareigotųjų subjektų lygiu, veiksmingai mažinti ir valdyti. Politika, kontrolės priemonės ir procedūros turėtų būti proporcingos atsižvelgiant į tų įpareigotųjų subjektų pobūdį ir dydį.
4. Pagal 3 dalį taikoma bent ši politika ir procedūros:
 - (a) vidaus politikos, procedūrų ir kontrolės priemonių, įskaitant deramą klientų tikrinimą, pranešimą, įrašų saugojimą, vidaus kontrolę, atitikties užtikrinimo valdymą (įskaitant atitikties užtikrinimo pareigūno paskyrimą vadovybės lygiu, kai tinka atsižvelgiant į verslo pobūdį ir dydį) ir darbuotojų tikrinimą, parengimas;
 - (b) kai tinka atsižvelgiant į verslo pobūdį ir dydį – nepriklausoma audito funkcija, a punkte nurodytai vidaus politikai, procedūroms ir kontrolės priemonėms testuoti.
5. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotųjų subjektų vyresnioji vadovybė patvirtintų diegiamą politiką ir procedūras, taip pat stebi ir prireikus griežtina taikomas priemones.

II SKYRIUS

DERAMAS KLIENTŲ TIKRINIMAS

1 SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

9 straipsnis

Valstybės narės uždraudžia savo kredito ir finansų įstaigoms turėti anonimines sąskaitas arba anonimines banko atsiskaitymo knygeles. Valstybės narės kiekvienu atveju reikalauja, kad egzistuojančių anoniminių sąskaitų arba anoniminių banko atsiskaitymo knygelių savininkams ir asmenims, gaunantiems naudos iš jų, kiek galima greičiau ir bet koku atveju iki pradėdant naudotis sąskaita arba banko atsiskaitymo knygele būtų taikomos deramo klientų tikrinimo priemonės.

10 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai deramo klientų tikrinimo priemonės taikytų tokiais atvejais:

- (a) užmezdami verslo santykius;
- (b) vykdydami nenuolatinius sandorius, kurių vertė – 15 000 EUR ar daugiau, tiek tuomet, kai sandoris vykdomas kaip vienas veiksmas, tiek tuomet, kai jis vykdomas kaip keletas susijusių veiksmų;
- (c) prekėmis prekiaujantiems fiziniams ar juridiniams asmenims, vykdydami nenuolatinius sandorius grynaisiais pinigais, kurių vertė – 7 500 EUR ar daugiau, tiek tuomet, kai sandoris vykdomas kaip vienas veiksmas, tiek tuomet, kai jis vykdomas kaip keletas susijusių veiksmų;
- (d) lošimo paslaugų teikėjams, vykdydami nenuolatinius sandorius, kurių vertė – 2 000 EUR ar daugiau, tiek tuomet, kai sandoris vykdomas kaip vienas veiksmas, tiek tuomet, kai jis vykdomas kaip keletas susijusių veiksmų;
- (e) kai įtariamas pinigų plovimas ar teroristų finansavimas, nepaisant jokios leidžiančios nukrypti nuostatos, išimties ar ribos;
- (f) kai esama abejonių dėl anksčiau gautų klientų tapatybės duomenų teisingumo ar atitikimo.

11 straipsnis

1. Deramo klientų tikrinimo priemonės sudaro:
 - (a) kliento tapatybės nustatymas ir patikrinimas, remiantis dokumentais, duomenimis ar informacija, gauta iš patikimo ir nepriklausomo šaltinio;
 - (b) tikrojo savininko tapatybės nustatymas ir pagrįstų priemonių, reikalingų taip patikrinti jo tapatybę, kad įstaigos ar asmenys, kuriems taikoma ši direktyva, įsitikintų, kas iš tiesų yra tas tikrasis savininkas, taikymas (juridinių asmenų, patikos ir panašių teisinių struktūrų atveju tai apima pagrįstų priemonių, reikalingų suprasti kliento nuosavybės ir kontrolės struktūrą, taikymą);
 - (c) verslo santykių tikslo ir numatomo pobūdžio vertinimas ir prireikus informacijos apie juos gavimas;
 - (d) nuolatinė verslo santykių stebėseną, įskaitant sandorių, kurie buvo sudaryti tokių santykių metu, tyrimą, siekiant užtikrinti, kad vykdomi sandoriai atitiktų tokios įstaigos ar asmens turimas žinias apie klientą, jo verslą ir rizikos pobūdį, prireikus įskaitant žinias apie lėšų šaltinį bei užtikrinant, kad atitinkami dokumentai, duomenys ar informacija būtų nuolat atnaujinami.
2. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai taikytų kiekvieną 1 dalyje išdėstytą deramo klientų tikrinimo reikalavimą, tačiau jie gali nustatyti tokių priemonių mastą grėsmės pagrindu.
3. Valstybės narės reikalauja, kad vertindami pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmes įpareigotieji subjektai atsižvelgtų bent jau į I priede nustatytus kintamuosius.
4. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai galėtų kompetentingoms institucijoms arba savireguliacijos organams įrodyti, kad priemonės yra tinkamos atsižvelgiant į nustatytas pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmes.
5. Gyvybės draudimo ar kito su investicijomis susijusio draudimo veiklos atveju valstybės narės užtikrina, kad finansų įstaigos, be deramo klientų tikrinimo priemonių, kurias reikalaujama taikyti klientui ir tikrajam savininkui, toliau nurodytas deramo klientų tikrinimo priemonės taikytų gyvybės draudimo ir kito su investicijomis susijusio draudimo sutarčių naudos gavėjams, kai tik naudos gavėjai nustatomi arba paskiriami:
 - (a) naudos gavėjų, kurie nustatyti kaip konkrečiai įvardyti fiziniai ar juridiniai asmenys arba teisinės struktūros, atveju – pasižymėtų asmens vardą ir pavardę arba pavadinimą;
 - (b) naudos gavėjų, kurie nurodomi pagal požymius ar klasę arba kitais būdais, atveju – gautų pakankamai informacijos apie tuos naudos gavėjus, kad finansų įstaiga įsitikintų, jog galės nustatyti naudos gavėjo tapatybę išmokant išmokas.

Ir a punkte, ir b punkte nurodytu atveju naudos gavėjų tapatybę patikrinama išmokant išmokas. Kai gyvybės draudimas ar kitas su investicijomis susijęs draudimas visiškai arba iš dalies perduodamas trečiajai šaliai, finansų įstaigos, žinodamos apie perdavimą, tikrojo savininko tapatybę nustato draudimą perduodant

fiziniam ar juridiniam asmeniui arba teisinei struktūrai, savo vardu gausiantiems perduodamos draudimo sutarties vertę.

12 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad kliento ir tikrojo savininko tapatybė būtų patikrinta prieš pradėdant verslo santykius ar prieš vykdant sandorį.
2. Nukrypdamos nuo 1 dalies, valstybės narės gali leisti patikrinti kliento ir tikrojo savininko tapatybę pradėdant verslo santykius, jei tai būtina siekiant netrukdyti įprastam verslui ir kai yra nedidelė pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmė. Tokiais atvejais šios procedūros užbaigiamos, jei įmanoma, kuo greičiau po pradinio ryšio užmezgimo.
3. Nukrypdamos nuo 1 ir 2 dalių, valstybės narės gali leisti atidaryti banko sąskaitą, su sąlyga, kad yra numatytos adekvačios apsaugos priemonės, užtikrinančios, kad sandoriai nebūtų vykdomi paties kliento arba jo vardu tol, kol nebus visiškai laikomasi 1 ir 2 dalių.
4. Valstybės narės reikalauja, kad tais atvejais, kai susijusios įstaigos ar asmenys nesugeba laikytis 11 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktų, jie nevykdytų sandorių per banko sąskaitą, neužmegztų verslo santykių ar nevykdytų sandorio ir apsvarstytų galimybę nutraukti egzistuojančius verslo santykius ir pagal 32 straipsnį apie įtartina kliento sandorį pranešti finansinės žvalgybos padaliniui (FŽP).

Valstybės narės ankstesnės pastraipos notarams, kitiems nepriklausomiems teisininkams, auditoriams, išorės apskaitininkams ir patarėjams mokesčių srityje netaiko tik tais atvejais, kai jie vertina savo kliento teisinę padėtį arba vykdo savo užduotį ginti arba atstovauti tą klientą teismo procesuose arba nuo jų, įskaitant teikiamas konsultacijas dėl proceso pradėjimo arba jo vengimo.

5. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai deramo tikrinimo procedūras taikytų ne tik visiems naujiems klientams, bet ir tinkamu metu esamiems klientams, atsižvelgdami į grėsmės lygį, taip pat tuomet, kai pasikeičia atitinkamos kliento aplinkybės.

2 SKIRSNIS

SUPAPRASTINTAS DERAMAS KLIENTŲ TIKRINIMAS

13 straipsnis

1. Kai valstybė narė arba įpareigotasis subjektas nustato mažesnės grėsmės sritis, ta valstybė narė gali leisti įpareigotiesiems subjektams taikyti supaprastinto deramo klientų tikrinimo priemones.

2. Prieš taikydami supaprastinto deramo klientų tikrinimo priemones, įpareigotieji subjektai įsitikina, kad santykiai su klientu arba sandoris kelia mažesnio laipsnio grėsmę.
3. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai vykdytų pakankamą sandorio arba verslo santykių stebėseną, kad galėtų nustatyti neįprastus ar įtartinus sandorius.

14 straipsnis

Vertindamos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmes, susijusias su klientų tipais, šalimis ar geografinėmis sritimis ir visų pirma produktais, paslaugomis, sandoriais ar paslaugų teikimo kanalais, valstybės narės ir įpareigotieji subjektai atsižvelgia bent jau į II priede nustatytus galimai mažesnės grėsmės situacijų veiksnius.

15 straipsnis

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį EBI, EDPPi ir EVPRI pateikia kompetentingoms institucijoms ir 2 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytiems įpareigotiesiems subjektams skirtas gaires dėl grėsmės veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti, ir (arba) priemonių, kurių reikia imtis tais atvejais, kai tinka taikyti supaprastinto deramo klientų tikrinimo priemones. Ypač reikėtų atsižvelgti į veiklos pobūdį bei dydį ir prireikus numatyti proporcingas konkrečias priemones. Šios gairės pateikiamos per 2 metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

3 SKIRSNIS

SUSTIPRINTAS DERAMAS KLIENTŲ TIKRINIMAS

16 straipsnis

1. Šios direktyvos 17–23 straipsniuose nurodytais atvejais ir kitais didesnės grėsmės, kurią nustatė valstybės narės ar įpareigotieji subjektai, atvejais valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai taikytų sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemones, kad tos grėsmės būtų tinkamai valdomos ir mažinamos.
2. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai, kiek pagrįstai įmanoma, išnagrinėtų visų sudėtingų, neįprastų, didelių sandorių prielaidas bei tikslą ir visas neįprastas sandorių struktūras, kurios neturi akivaizdaus ekonominio ar teisėto tikslo. Visų pirma jie sugriežtina verslo santykių stebėsenos laipsnį ir pobūdį, kad nustatytų, ar tie sandoriai ar veikla atrodo neįprasti ar įtartini.
3. Vertindamos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmes valstybės narės ir įpareigotieji subjektai atsižvelgia bent jau į III priede nustatytus galimai didesnės grėsmės situacijų veiksnius.
4. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį EBI, EDPPi ir EVPRI pateikia

kompetentingoms institucijoms ir 2 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytiems įpareigotiesiems subjektams skirtas gaires dėl grėsmės veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti, ir (arba) priemonių, kurių reikia imtis tais atvejais, kai reikia taikyti sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemones. Tos gairės pateikiamos per 2 metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

17 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad tarptautinių korespondentinės bankininkystės santykių su trečiųjų valstybių gaunančiomis įstaigomis atveju, be 11 straipsnyje nustatytų deramo klientų tikrinimo priemonių, valstybių narių kredito įstaigos:

- (a) surinktų pakankamai informacijos apie gaunančią įstaigą, kad būtų galima gerai suprasti gaunančios įstaigos verslo pobūdį ir iš viešai prieinamos informacijos nustatyti įstaigos reputaciją bei priežiūros kokybę;
- (b) įvertintų gaunančios įstaigos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos kontrolės mechanizmus;
- (c) prieš naujų korespondentinės bankininkystės santykių užmezgimą gautų vyresniosios vadovybės pritarimą;
- (d) dokumentais įtvirtintų atitinkamus kiekvienos įstaigos įsipareigojimus;
- (e) mokėtinų sumų atžvilgiu įsitikintų, kad gaunanti kredito įstaiga patikrino klientų, turinčių tiesioginį priėjimą prie korespondento sąskaitų, tapatybę ir atliko jų nuolatinį deramą tikrinimą ir kad tokia įstaiga, gavusi įstaigos korespondentės prašymą, gali jai pateikti atitinkamus deramo klientų tikrinimo duomenis.

18 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad sandorių arba santykių su trečiosios valstybės politikoje dalyvaujančiais asmenimis atveju, be 11 straipsnyje nustatytų deramo klientų tikrinimo priemonių, įpareigotieji subjektai:

- (a) turėtų atitinkamas prie grėsmės pritaikytas procedūras, kuriomis nustatoma, ar klientas arba kliento tikrasis savininkas yra toks asmuo;
- (b) verslo santykiams su tokiais klientais užmegzti arba tęsti gautų vyresniosios vadovybės pritarimą;
- (c) imtųsi atitinkamų priemonių turto ir lėšų, kurie yra susiję su verslo santykiais arba sandoriu, šaltiniui nustatyti;
- (d) vykdytų sustiprintą nuolatinę verslo santykių stebėseną.

19 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad sandorių arba santykių su vietiniais politikoje dalyvaujančiais asmenimis arba asmeniu, kuriam tarptautinė organizacija yra arba buvo patikėjusi svarbias

pareigas, atveju, be 11 straipsnyje nustatytų deramo klientų tikrinimo priemonių, įpareigotieji subjektai:

- (a) turėtų atitinkamas prie grėsmės pritaikytas procedūras, kuriomis nustatoma, ar klientas arba kliento tikrasis savininkas yra toks asmuo;
- (b) didesnės grėsmės verslo santykių su tokiais asmenimis atveju taikytų 18 straipsnio b, c ir d punktuose nurodytas priemones.

20 straipsnis

Įpareigotieji subjektai imasi pagrįstų priemonių nustatyti, ar gyvybės draudimo ar kito su investicijomis susijusio draudimo sutarties naudos gavėjai ir (arba) prireikus naudos gavėjo tikrasis savininkas yra politikoje dalyvaujantys asmenys. Tų priemonių imamasi ne vėliau kaip išmokant išmokas arba visiškai ar iš dalies perduodant sutarties naudą. Nustačius didesnę grėsmę, valstybės narės reikalauja, kad, be įprasto deramo klientų tikrinimo priemonių, įpareigotieji subjektai:

- (a) informuotų vyresniąją vadovybę prieš išmokant pajamas pagal draudimo sutartį;
- (b) atliktų sustiprintą visų verslo santykių su draudėju patikrinimą.

21 straipsnis

18, 19 ir 20 straipsniuose nurodytos priemonės taip pat taikomos tokių politikoje dalyvaujančių asmenų šeimos nariams arba jų artimais pagalbininkais esantiems asmenims.

22 straipsnis

Kai 18, 19 ir 20 straipsniuose nurodytas asmuo nustoja eiti svarbias viešąsias pareigas valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje arba svarbias pareigas tarptautinėje organizacijoje, reikalaujama, kad įpareigotieji subjektai apsvaistytų to asmens keliamą grėsmę ir taikytų tokias tinkamas priemones atsižvelgiant į grėsmę tol, kol nustatoma, kad tas asmuo nebekelia grėsmės. Šis laikotarpis trunka ne trumpiau negu 18 mėnesių.

23 straipsnis

1. Valstybės narės draudžia kredito įstaigoms pradėti ar tęsti korespondentinės bankininkystės santykius su fiktyviu banku ir reikalauja, kad kredito įstaigos imtųsi tinkamų priemonių užtikrinti, kad jos nepradėtų ir netęstų korespondentinių ryšių su banku, apie kurį žinoma, kad jis leidžia savo sąskaitomis naudotis fiktyviems bankams.
2. Pagal 1 dalį „fiktyvus bankas“ yra kredito įstaiga ar lygiaverte veikla užsiimanti įstaiga, kuri įsteigta jurisdikcijoje, kurioje tokia įstaiga fiziškai neegzistuoja ir kartu neturi joje reikšmingo valdymo ir vadovavimo organo, ir kuri nėra reguliuojamos finansų grupės dalis.

4 SKIRSNIS

TREČIŲJŲ ŠALIŲ VEIKLA

24 straipsnis

Valstybės narės gali leisti įpareigotiesiems subjektams, vykdant 11 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose numatytus reikalavimus, remtis trečiosiomis šalimis. Tačiau galutinė atsakomybė už šių reikalavimų įvykdymą tenka trečiaja šalimi besiremiančiam įpareigotajam subjektui.

25 straipsnis

1. Pagal šį skirsnį „trečiosios šalys“ yra 2 straipsnyje išvardyti įpareigotieji subjektai arba kitos įstaigos ir asmenys, kurie yra valstybėse narėse arba trečiojoje valstybėje ir kurie taiko šioje direktyvoje nustatytiems lygiaverčius deramo klientų tikrinimo reikalavimus ir įrašų saugojimo reikalavimus, o pagal VI skyriaus 2 skirsnį yra prižiūrima, kaip jie laikosi šios direktyvos reikalavimų.
2. Spręsdamos, ar trečioji valstybė atitinka 1 dalyje nustatytas sąlygas, valstybės narės apsvarsto turimą informaciją apie geografinės grėsmės mastą ir informuoja vienos kitas, Komisiją, EBI, EDPPI ir EVPRI, jei tai susiję su šios direktyvos taikymu ir laikantis atitinkamų Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 nuostatų, apie atvejus, kai, jų nuomone, trečioji valstybė atitinka tokias sąlygas.

26 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai iš trečiosios šalies, kuria remiamasi, gautų būtiną informaciją dėl 11 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nustatytų reikalavimų.
2. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai, į kuriuos klientas turi kreiptis, imtųsi tinkamų veiksmų užtikrinti, kad gavusi prašymą trečioji šalis nedelsdama perduotų atitinkamas tapatybės nustatymo ir patikrinimo duomenų ir kitų atitinkamų dokumentų, susijusių su kliento arba tikrojo savininko tapatybe, kopijas.

27 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentinga institucija (kiek tai susiję su visos grupės politika ir kontrole) ir priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija (kiek tai susiję su filialais ir patronuojamosiomis įmonėmis) galėtų laikyti, kad įpareigotasis subjektas taiko 25 straipsnio 1 dalyje ir 26 straipsnyje nustatytas priemones taikydamas savo grupės programą, kai vykdomos šios sąlygos:

- (a) įpareigotasis subjektas remiasi trečiosios šalies, kuri priklauso tai pačiai grupei, teikiama informacija;

- (b) ta grupė taiko deramo klientų tikrinimo priemones, įrašų saugojimo taisykles ir pinigų plovimo bei teroristų finansavimo prevencijos programas pagal šią direktyvą arba lygiavertes taisykles;
- (c) kompetentinga institucija grupės lygiu prižiūri, ar veiksmingai įgyvendinami b punkte nurodyti reikalavimai.

28 straipsnis

Šis skirsnis netaikomas užsakomųjų paslaugų ar agentų santykiams, kai pagal sutartinę struktūrą užsakomųjų paslaugų teikėjas ar agentas laikytinas įpareigotojo subjekto dalimi.

III SKYRIUS

INFORMACIJA APIE TIKRUOSIUS SAVININKUS

29 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje įsteigti juridiniai asmenys gautų ir saugotų tinkamą, tikslią ir atnaujintą informaciją apie savo tikruosius savininkus.
2. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją galėtų laiku gauti kompetentingos institucijos ir įpareigotieji subjektai.

30 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad tiesioginės patikos patikėtiniai, kurių veiklą reglamentuoja jų teisė, gautų ir saugotų tinkamą, tikslią ir atnaujintą informaciją apie patikos struktūros tikruosius savininkus. Ši informacija apima patikėtojo, patikėtinio (-ių), saugotojo (jei tinka), naudos gavėjų tapatybę arba naudos gavėjų klasę ir bet kurių kitų fizinių asmenų, faktiškai kontroliuojančių patikos struktūrą, tapatybę.
2. Valstybės narės užtikrina, kad patikėtinis įpareigotiesiems subjektams atskleistų informaciją apie savo statusą, kai jis, veikdamas kaip patikėtinis, užmezga verslo santykius arba vykdo nenuolatinį sandorį, kurio vertė viršija 10 straipsnio b, c ir d punktuose nustatytą ribą.
3. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją galėtų laiku gauti kompetentingos institucijos ir įpareigotieji subjektai.
4. Valstybės narės užtikrina, kad 1, 2 ir 3 dalyse nustatytas priemones atitinkančios priemonės būtų taikomos kitų tipų juridiniams asmenims ir teisinėms struktūroms, kurių struktūra ir funkcijos panašios į patikos struktūrą.

IV SKYRIUS

PRANEŠIMO PAREIGOS

1 SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

31 straipsnis

1. Siekdama užtikrinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevenciją, nustatymą ir tyrimą, kiekviena valstybė narė įsteigia FŽP.
2. Valstybės narės raštu praneša Komisijai atitinkamų FŽP pavadinimus ir adresus.
3. FŽP įsteigiamas kaip centrinis nacionalinis padalinys. Jis yra atsakingas už informacijos, susijusios su galimu pinigų plovimu, su tuo susijusiais pirminiais nusikaltimais arba galimu teroristų finansavimu arba reikalaujamos pagal nacionalinius teisės aktus, gavimą (ir, kiek yra leidžiama, prašymą), analizę ir perdavimą kompetentingoms institucijoms. Tam, kad galėtų vykdyti savo pareigas, FŽP suteikiami atitinkami išteklių.
4. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP turėtų galimybę tiesiogiai ar netiesiogiai laiku susipažinti su finansine, administracine ir teisėsaugos informacija, kuri jam reikalinga pareigoms tinkamai atlikti. Be to, FŽP reaguoja į savo valstybės narės teisėsaugos institucijų prašymus pateikti informaciją, nebent būtų faktinių priežasčių daryti prielaidą, kad suteikus tokią informaciją būtų pakenkta atliekamam tyrimui ar analizei, arba išskirtinėmis aplinkybėmis tais atvejais, kai informacijos atskleidimas būtų aiškiai neproporcingas teisėtiems fizinio ar juridinio asmens interesams arba kitaip neatitiktų tikslų, kuriais jos prašoma.
5. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP turėtų įgaliojimus skubiai imtis tiesioginių arba netiesioginių veiksmų, kai įtariama, kad sandoris susijęs su pinigų plovimu arba teroristų finansavimu, laikinai sustabdyti arba neleisti vykdyti pradėto sandorio, kad išanalizuotų sandorį ir patvirtintų įtarimą.
6. FŽP vykdo dvejopą analizę: operatyvinę analizę, kurioje daugiausia dėmesio skiriama atskiriems atvejams ir konkrečioms tikslams, ir strateginę analizę, kurioje analizuojamos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tendencijos ir struktūros.

32 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai ir atitinkamais atvejais – jų direktoriai ir darbuotojai – visapusiškai bendradarbiautų:

- (a) savo iniciatyva skubiai informuodami FŽP, jeigu įstaiga ar asmuo, kuriems taikoma ši direktyva, žino, įtaria ar turi pakankamai pagrindo įtarti, kad lėšos gautos iš nusikalstamos veiklos arba susijusios su teroristų finansavimu, ir skubiai reaguodami į FŽP prašymus pateikti papildomos informacijos tokiais atvejais;
 - (b) FŽP prašymu taikomuose teisės aktuose nustatyta tvarka skubiai pateikdami jam visą reikalingą informaciją.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija perduodama valstybės narės, kurios teritorijoje yra išikūrusi informaciją perduodanti įstaiga ar asmuo, FŽP. Informaciją perduoda 8 straipsnio 4 dalyje numatyta tvarka paskirtas asmuo ar asmenys.

33 straipsnis

1. Nukrypdamos nuo 32 straipsnio 1 dalies, valstybės narės 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a, b ir d papunkčiuose nurodytų asmenų atveju gali tam tikrą atitinkamos profesijos savireguliuojamą organą paskirti ta institucija, kuri gautų 32 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją.

Nepažeidžiant 2 dalies, pirmoje pastraipoje nurodytais atvejais paskirtasis savireguliuojamasis organas FŽP informaciją perduoda skubiai ir nefiltruodamas.
2. Valstybės narės 32 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų netaiko notarams, kitiems nepriklausomiems teisininkams, auditoriams, išorės apskaitininkams ir konsultantams mokesčių srityje tik informacijos, kurią jie gauna iš savo kliento arba apie savo klientą, kai jie nustatinėja savo kliento teisinę padėtį arba kai jie gina savo klientą ar jam atstovauja teismo procese ar dėl tokio proceso, įskaitant konsultacijas dėl proceso inicijavimo ar vengimo, atžvilgiu, nepaisant to, ar tokia informacija yra gaunama prieš tokį procesą, tokio proceso metu ar po jo.

34 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai nevykdytų sandorių, kurie, kiek jiems žinoma ar kaip jie įtaria, yra susiję su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, kol jie neįvykdo būtino veiksmo pagal 32 straipsnio 1 dalies a punktą.

Pagal valstybių narių teisės aktus gali būti duodami nurodymai nevykdyti sandorio.
2. Kai yra įtariama, kad toks sandoris yra pinigų plovimo arba teroristų finansavimo veiksmas, ir kai taip nevykdyti sandorio neįmanoma arba kai dėl to gali būti pakenkta pastangoms baudžiamojon atsakomybėn patraukti asmenis, kurie turi naudoti iš įtariamų pinigų plovimo arba teroristų finansavimo operacijos, atitinkami įpareigotieji subjektai praneša apie tokį sandorį FŽP iškart po jo.

35 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jeigu 45 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos atlikdamos įpareigotųjų subjektų tikrinimus arba bet kuriuo kitu būdu

nustato faktus, kurie gali būti susiję su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, jos skubiai apie tai informuoja FŽP.

2. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros organai, įstatymų ar kitų teisės aktų įgalioti prižiūrėti akcijų, valiutos keitimo ir išvestinių finansinių priemonių rinkas, nustatę faktus, kurie gali būti susiję su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, apie tai informuotų FŽP.

36 straipsnis

Kai įpareigotasis subjektas arba tokio įpareigotojo subjekto darbuotojas ar direktorius gera valia, kaip tai numatyta 32 straipsnio 1 dalyje ir 33 straipsnyje, atskleidžia 32 ir 33 straipsniuose nurodytą informaciją, laikoma, kad šitaip nebuvo pažeistas joks informacijos atskleidimo apribojimas, nustatytas pagal sutartį arba pagal bet kokią teisės aktų nuostatą, o toks įpareigotasis subjektas arba jo direktorius ar darbuotojas nėra traukiami jokion atsakomybėn.

37 straipsnis

Valstybės narės imasi visų reikiamų priemonių, kad įpareigotųjų subjektų darbuotojai, kurie informaciją apie įtariamą pinigų plovimą ar teroristų finansavimą pateikia pačioje įstaigoje arba finansinės žvalgybos padaliniui, būtų apsaugoti nuo grasinimų ar priešiškų veiksmų.

2 SKIRSNIS

DRAUDIMAS ATSKLEISTI INFORMACIJĄ

38 straipsnis

1. Įpareigotieji subjektai ir jų direktoriai bei darbuotojai nei susijusiam klientui, nei kitoms trečiosioms šalims negali atskleisti, kad informacija buvo perduota pagal 32 ir 33 straipsnius arba kad dėl pinigų plovimo ar teroristų finansavimo yra ar gali būti atliekamas tyrimas.
2. 1 dalyje nustatytas draudimas netaikomas informacijos atskleidimui valstybių narių kompetentingoms institucijoms, įskaitant savireguliacijos organus, arba informacijos atskleidimui teisėsaugos tikslais.
3. 1 dalyje nustatytas draudimas nedraudžia tarpusavyje keistis informacija valstybių narių arba trečiųjų valstybių, kuriose galioja šiai direktyvai lygiaverčiai reikalavimai, įstaigoms, jei jos priklauso tai pačiai grupei.
4. 1 dalyje nustatytas draudimas nedraudžia tarpusavyje keistis informacija asmenims, nurodytiems 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a ir b papunkčiuose ir esantiems valstybėse narėse arba trečiosiose valstybėse, kuriose galioja šiai direktyvai lygiaverčiai reikalavimai, jei minėti asmenys vykdo savo profesinę veiklą kaip vienas

juridinis asmuo ar viename tinkle, nepaisant to, ar jie veiklą vykdo kaip darbuotojai, ar ne.

Pagal pirmą pastraipą „tinklas“ – platesnė struktūra, kuriai priklauso šis asmuo ir kuri turi bendrus savininkus ir vadovybę arba kurioje vykdoma bendra atitinkamų nuostatų laikymosi kontrolė.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas nedraudžia tarpusavyje keistis informacija 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte, 2 punkte bei 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodytiems subjektams ar asmenims tokiais atvejais, kurie yra susiję su tuo pačiu klientu ir tuo pačiu sandoriu, apimančiu dvi arba daugiau įstaigų ar asmenų, jei jie yra valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje, kurioje galioja šiai direktyvai lygiaverčiai reikalavimai, ir jei jie priklauso tos pačios kategorijos profesijai ir turi lygiavertes profesinės paslapties ir asmens duomenų apsaugos pareigas.
6. Kai 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodyti asmenys siekia įtikinti klientą neužsiimti neteisėta veikla, tai nelaikoma 1 dalyje apibrėžtu informacijos atskleidimu.

V SKYRIUS

ĮRAŠŲ SAUGOJIMAS IR STATISTINIAI DUOMENYS

39 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai pagal nacionalinę teisę saugotų toliau nurodytus dokumentus ir informaciją, kad ją būtų galima panaudoti FŽP ar kitai kompetentingai institucijai vykdant galimo pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevenciją, nustatymą ir tyrimą:

- (a) deramo klientų tikrinimo atveju – reikalaujamų įrodymų kopijas ar nuorodas į juos penkerius metus po to, kai baigiasi verslo santykiai su klientu. Šiam laikotarpiui pasibaigus, asmens duomenys sunaikinami, jei nacionalinėje teisėje nenustatyta kitaip ir nenurodyta, kokiomis aplinkybėmis įpareigotieji subjektai gali ar privalo toliau saugoti duomenis. Valstybės narės gali leisti arba reikalauti toliau saugoti asmens duomenis tik tuomet, jei tai būtina vykdant pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevenciją, nustatymą ar tyrimą. Ilgiausias asmens duomenų saugojimo laikotarpis pasibaigus verslo santykiams neviršija dešimties metų;
- (b) verslo santykių ir sandorių atveju – patvirtinamuosius įrodymus ir įrašus, kuriuos sudaro dokumentų originalai ar nuorašai, priimtini teismo procese pagal taikomus nacionalinius teisės aktus, penkerius metus arba po sandorių įvykdymo, arba verslo santykių pabaigos, priklausomai nuo to, kuris laikotarpis trumpesnis. Šiam laikotarpiui pasibaigus, asmens duomenys sunaikinami, jei nacionalinėje teisėje nenustatyta kitaip ir nenurodyta, kokiomis aplinkybėmis įpareigotieji subjektai gali ar privalo toliau saugoti duomenis. Valstybės narės gali leisti arba reikalauti toliau saugoti asmens duomenis tik tuomet, jei tai būtina vykdant pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevenciją, nustatymą ar tyrimą. Ilgiausias asmens duomenų

saugojimo laikotarpis arba po sandorių įvykdymo, arba verslo santykių pabaigos, priklausomai nuo to, kuris laikotarpis baigiasi pirmiau, neviršija dešimties metų.

40 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad jų įpareigotieji subjektai turėtų parengę sistemas, leidžiančias visapusiškai ir greitai pagal nacionalinę teisę reaguoti į FŽP ar kitos institucijos paklausimus, ar per praėjusius penkerius metus jos turi ar turėjo verslo santykių su nurodytais fiziniiais ar juridiniais asmenimis ir koks buvo tokių santykių pobūdis.

41 straipsnis

1. Valstybės narės, rengdamos nacionalinius grėsmės vertinimus pagal 7 straipsnį, užtikrina, kad jos būtų pajėgios reguliariai peržiūrėti savo kovos su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu sistemų veiksmingumą, tuo tikslu kaupdamos išsamius statistinius duomenis, susijusius su tokių sistemų veiksmingumu.
2. 1 dalyje nurodyti statistiniai duomenys apima:
 - (a) skirtingų sektorių, kuriems taikoma ši direktyva, dydį ir svarbą rodančius duomenis, įskaitant kiekvieno sektoriaus subjektų ir asmenų skaičių bei reikšmę ekonomikai;
 - (b) nacionalinio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos režimo pranešimo, tyrimo ir teismo etapai duomenis, įskaitant pranešimų FŽP apie įtartinus sandorius skaičių, priemones, kurių buvo toliau imtasi pagal tokius pranešimus, taip pat per metus ištirtų atvejų skaičių, baudžiamojon atsakomybėn patrauktų asmenų skaičių, už pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikas nuteistų asmenų skaičių ir įšaldyto, areštuoto ar konfiskuoto turto vertę eurai.
3. Valstybės narės užtikrina, kad būtų skelbiamas jų statistinių ataskaitų konsoliduotas vertinimas, ir perduoda Komisijai 2 dalyje nurodytus statistinius duomenis.

VI SKYRIUS

POLITIKA, PROCEDŪROS IR PRIEŽIŪRA

1 SKIRSNIS

VIDAUS PROCEDŪROS, MOKYMAS IR ATSLIEPIMAI

42 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad grupei priklausantys įpareigotieji subjektai įgyvendintų visos grupės masto politiką ir procedūras, įskaitant duomenų apsaugos politiką, taip pat politiką ir procedūras, susijusias su keitimusi informacija grupės viduje užkertant kelią pinigų plovimui ir kovojant su teroristų finansavimu. Ta politika ir procedūros veiksmingai įgyvendinamos valstybėse narėse ir trečiosiose valstybėse esančiuose filialuose ir patronuojamosiose įmonėse, kuriose jie turi daugumą akcijų.
2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai įpareigotieji subjektai filialų ar patronuojamųjų įmonių, kuriose jie turi daugumą akcijų, turi trečiosiose valstybėse, kuriose būtinausi pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu reikalavimai ne tokie griežti kaip valstybėje narėje, trečiojoje valstybėje esantys jų filialai ir patronuojamosios įmonės, kuriose jie turi daugumą akcijų, įgyvendintų valstybės narės reikalavimus, įskaitant duomenų apsaugos reikalavimus, jei tai įmanoma pagal trečiosios valstybės narės teisės aktus.
3. Valstybės narės, EBI, EDPPPI ir EVPRI informuoja vienas kitas apie atvejus, kai trečiosios valstybės teisės aktai neleidžia taikyti 1 dalyje reikalaujamų priemonių, o sprendimui rasti galima imtis suderintų veiksmų.
4. Valstybės narės reikalauja, kad tais atvejais, kai trečiosios valstybės teisės aktai neleidžia taikyti 1 dalies pirmoje pastraipoje reikalaujamų priemonių, įpareigotieji subjektai imtųsi papildomų priemonių, leidžiančių veiksmingai valdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo grėsmę, ir informuotų savo buveinės valstybės narės priežiūros institucijas. Jei papildomų priemonių neužtenka, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos apsvarsto galimybę imtis papildomų priežiūros veiksmų, prireikusių įskaitant prašymą finansų grupei nutraukti veiklą priimančiojoje šalyje.
5. EBI, EDPPPI ir EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina, kokio tipo šio straipsnio 4 dalyje nurodytų papildomų priemonių ir kokių būtiniausių veiksmų turi imtis 2 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodyti įpareigotieji subjektai, kai trečiosios valstybės teisės aktai neleidžia taikyti 1 ir 2 dalyse reikalaujamų priemonių. EBI, EDPPPI ir EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

6. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 5 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.
7. Valstybės narės užtikrina, kad būtų leidžiama keistis informacija grupės viduje, jei tai netrukdo FŽP ar kitai kompetentingai institucijai pagal nacionalinę teisę atlikti tyrimą ar analizę dėl galimo pinigų plovimo ar teroristų finansavimo.
8. Valstybės narės reikalauja, kad elektroninių pinigų išleidėjai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/110/EB²³, ir mokėjimo paslaugų teikėjai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/64/EB²⁴, kurie įsteigti jų teritorijoje ir kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje arba ne Sąjungoje, jų teritorijoje paskirtų pagrindinį informacinį punktą, kuris prižiūrėtų pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos taisyklių taikymą.
9. EBI, EDPPI ir EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų dėl aplinkybių, kuriomis tikslinga paskirti pagrindinį informacinį punktą pagal 8 dalį, nustatymo kriterijų ir dėl pagrindinių informacinių punktų funkcijų projektus. EBI, EVPRI ir EDPPI šiuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.
10. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 9 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

43 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai imtųsi jiems kylančiai grėsmei, jų pobūdžiui ir dydžiui proporcingų priemonių, kad atitinkami jų darbuotojai žinotų apie šios direktyvos pagrindu priimtas nuostatas, įskaitant atitinkamus duomenų apsaugos reikalavimus.

Tokios priemonės apima atitinkamų darbuotojų dalyvavimą specialiose tęstinėse mokymo programose, kuriose jie būtų mokomi atpažinti veiksmus, galimai susijusius su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, ir jiems būtų nurodyta, kaip elgtis tokiais atvejais.

Kai fizinis asmuo, priskiriamas vienai iš 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte išvardytų kategorijų, vykdo profesinę veiklą kaip juridinio asmens darbuotojas, šio skirsnio reikalavimai yra taikomi tokiam juridiniam asmeniui, o ne minėtam fiziniam asmeniui.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai turėtų galimybę naudotis naujais informacija apie pinigų plovimo ir teroristų finansavimu užsiimančių asmenų veiklą ir požymius, leidžiančius atpažinti įtartinus sandorius.

²³ OL L 267, 2009 10 10, p. 7.

²⁴ OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įmanomais atvejais būtų laiku pateikti atsiliepimai apie pranešimų, susijusių su įtariamu pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, veiksmingumą ir toliau taikytinas priemones.

2 SKIRSNIS

PRIEŽIŪRA

44 straipsnis

1. Valstybės narės numato, kad valiutos keityklos ir patikos arba bendrovių paslaugų teikėjai turi būti licencijuojami ar įregistruojami, o lošimo paslaugų teikėjai – gauti veiklos leidimą.
2. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos įsitikintų, kad asmenys, veiksmingai vadovaujantys arba vadovausiantys 1 dalyje nurodytų subjektų veiklai, arba tikrieji tokių subjektų savininkai yra kompetentingi ir tinkami.
3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos imtųsi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią nusikaltėliams ar jų bendrininkams turėti reikšmingą ar kontrolinį 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a, b, d ir e punktuose nurodytų įpareigotųjų subjektų akcijų paketą, būti tų įpareigotųjų subjektų tikroju savininku arba juose užimti vadovaujamas pareigas.

45 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja iš kompetentingų institucijų veiksmingai stebėti ir imtis būtinų priemonių siekiant užtikrinti šios direktyvos reikalavimų vykdymą.
2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų pakankamai įgaliojimų, įskaitant įgaliojimą reikalauti pateikti bet kokios informacijos, reikalingos reikalavimų laikymosi stebėsenai ir patikrinimams vykdyti, ir turėtų pakankamai finansinių, žmogiškųjų ir techninių išteklių savo funkcijoms vykdyti. Valstybės narės užtikrina, kad šių institucijų darbuotojai laikytųsi aukštų profesinių standartų, įskaitant konfidencialumo ir duomenų apsaugos standartus, būtų labai patikimi ir tinkamos kvalifikacijos.
3. Kredito bei finansų įstaigų ir lošimo paslaugų teikėjų atžvilgiu kompetentingos institucijos turi didesnius priežiūros įgaliojimus, ypač galimybę patikrinimus atlikti vietoje.
4. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai, valdantys filialus arba patronuojamąsias įmones kitose valstybėse narėse, laikytųsi tos kitos valstybės narės nacionalinių nuostatų, susijusių su šia direktyva.
5. Valstybės narės užtikrina, kad valstybės narės, kurioje įsteigtas filialas ar patronuojamoji įmonė, kompetentingos institucijos bendradarbiautų su valstybės

narės, kurioje yra įpareigotojo subjekto pagrindinė buveinė, kompetentingomis institucijomis, kad būtų užtikrinta veiksminga šios direktyvos reikalavimų laikymosi priežiūra.

6. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūrai taikančios grėsme pagrįstą požiūrį kompetentingos institucijos:
 - (a) aiškiai suprastų savo šaliai būdingas pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmes
 - (b) turėtų galimybę vietoje ir ne vietoje susipažinti su visa atitinkama informacija apie konkrečias vietines ir tarptautines grėsmes, susijusias su įpareigotųjų subjektų klientais, produktais ir paslaugomis; ir
 - (c) vietoje ir ne vietoje vykdomos priežiūros periodiškumą ir nuodugnumą grįstų įpareigotojo subjekto rizikos pobūdžiu ir šaliai būdingomis pinigų plovimo bei teroristų finansavimo grėsmėmis.
7. Įpareigotųjų subjektų rizikos pobūdžio, susijusio su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsme, įskaitant reikalavimų nesilaikymo riziką, vertinimas peržiūrimas tiek periodiškai, tiek įvykus svarbiems įpareigotojo subjekto valdymo ir veikimo įvykiams ar pokyčiams.
8. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos atsižvelgtų į įpareigotajam subjektui leidžiamos diskrecijos laipsnį ir atitinkamai peržiūrėtų su šia diskrecija susijusius grėsmės vertinimus, taip pat jo politikos, vidaus kontrolės ir procedūrų tinkamumą ir įgyvendinimą.
9. 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a, b ir d papunkčiuose nurodytų įpareigotųjų subjektų atžvilgiu valstybės narės gali leisti 1 dalyje nurodytas funkcijas atlikti savireguliacijos organams, jei jie atitinka šio straipsnio 2 dalį.
10. EBI, EDPPi ir EVPRI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį kompetentingoms institucijoms parengia gaires dėl veiksmų, į kuriuos reikia atsižvelgti priežiūrai taikant grėsme pagrįstą požiūrį. Ypač reikėtų atsižvelgti į veiklos pobūdį bei dydį ir prireikus reikėtų numatyti proporcingas konkrečias priemones. Šios gairės pateikiamos per 2 metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

3 SKIRSNIS

BENDRADARBIAVIMAS

I POSKIRSNIS

NACIONALINIS BENDRADARBIAVIMAS

46 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad politikos formuotojai, FŽP, teisėsaugos institucijos, priežiūros institucijos ir kitos kompetentingos institucijos, susiję su pinigų plovimo prevencija ir kova su teroristų finansavimu, turėtų veiksmingus mechanizmus, kad galėtų šalies mastu bendradarbiauti ir koordinuoti veiklą plėtojant ir įgyvendinant kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politiką ir veiklą.

II POSKIRSNIS

BENDRADARBIAVIMAS SU EBI, EDPPI IR EVPRI

47 straipsnis

Kompetentingos institucijos EBI, EDPPI ir EVPRI teikia visą informaciją, būtiną jų pareigoms pagal šią direktyvą vykdyti.

III POSKIRSNIS

BENDRADARBIAVIMAS FŽP TARPUSAVYJE IR SU EUROPOS KOMISIJA

48 straipsnis

Komisija gali suteikti būtiną paramą, kad palengvintų koordinavimą, taip pat ir keitimąsi informacija tarp FŽP Sąjungoje. Ji gali reguliariai rengti susitikimus su valstybių narių FŽP atstovais, kad palengvintų bendradarbiavimą ir pasikeitimą nuomonėmis su bendradarbiavimu susijusiais klausimais.

49 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad jų FŽP kuo labiau bendradarbiautų tarpusavyje nepriklausomai nuo to, ar jie yra administracinės, teisėsaugos, teisminės ar mišrios institucijos.

50 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP, prašomi ar be išankstinio prašymo, keistūsi informacija, kuri gali būti svarbi FŽP apdorojant ar analizuojant informaciją apie finansines operacijas, susijusias su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu ir su juo susijusius fizinius ar juridinius asmenis, arba tiriant tas operacijas. Prašyme nurodomi svarbūs faktai, bendrosios aplinkybės, prašymo priežastis ir prašomos informacijos naudojimo tikslai.
2. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP, kuriam teikiamas 1 dalyje nurodytas informacijos prašymas iš kito Sąjungos FŽP, atsakydamas į jį būtų įpareigotas pasinaudoti visais šalies mastu turimais informacijos gavimo ir analizavimo įgaliojimais. FŽP, kuriam teikiamas prašymas, laiku į jį reaguoja, ir tiek prašymą teikiantis, tiek prašymą gavęs FŽP, kai įmanoma, naudojami saugiais skaitmeniniais keitimosi informacija būdais.
3. FŽP gali atsisakyti atskleisti informaciją, kuri galėtų pakenkti prašymą gavusioje valstybėje narėje atliekamam baudžiamajam tyrimui, arba išskirtinėmis aplinkybėmis tais atvejais, kai informacijos atskleidimas būtų aiškiai neproporcingas teisėtiems fizinio ar juridinio asmens arba atitinkamos valstybės narės interesams arba neatitiktų jos rinkimo tikslų. Toks atsisakymas yra tinkamai pagrindžiamas informacijos prašančiam FŽP.

51 straipsnis

Pagal 49 ir 50 straipsnius gauta informacija ir dokumentai naudojami šioje direktyvoje nustatytoms FŽP pareigoms vykdyti. Pagal 49 ir 50 straipsnius perduodamas informaciją ir dokumentus, juos teikiantis FŽP gali nustatyti tos informacijos naudojimo apribojimus ir sąlygas. Juos gaunantis FŽP laikosi tokių apribojimų ir sąlygų. Tai neturi įtakos jų naudojimui atliekant baudžiamąjį tyrimą ir traukimą baudžiamojon atsakomybėn, kurie susiję su FŽP pareigomis vykdyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevenciją, nustatymą ir tyrimą.

52 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad FŽP imtūsi visų būtinų priemonių, įskaitant saugumo priemones, siekdami užtikrinti, kad pagal 49 ir 50 straipsnius pateiktos informacijos negautų jokia kita institucija, žinyba ar skyrius, nebent tam iš anksto pritaria informaciją teikiantis FŽP.

53 straipsnis

1. Valstybės narės skatina savo FŽP naudotis saugiais FŽP tarpusavio bendravimo kanalais ir decentralizuotu kompiuteriniu tinklu „FIU.net“.
2. Valstybės narės užtikrina, kad atlikdami šioje direktyvoje nustatytas pareigas jų FŽP bendradarbiautų modernių technologijų taikymo srityje. Šios technologijos sudaro sąlygas FŽP savo duomenis anonimiškai ir užtikrinant visišką asmens duomenų apsaugą lyginti su kitų FŽP, taip siekiant rasti FŽP dominančius subjektus kitose valstybėse narėse ir identifikuoti jų pajamas ir lėšas.

54 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad jų FŽP bendradarbiautų su Europolu dėl tarpvalstybinių mastu atliekamų analizių, susijusių su bent dviem valstybėmis narėmis.

4 SKIRSNIS

SANKCIJOS

55 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai galėtų atsakyti už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus.
2. Nedarant poveikio valstybių narių teisei taikyti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų imtis tinkamų administracinių priemonių ir taikyti administracines sankcijas įpareigotiesiems subjektams pažeidus nacionalines nuostatas, priimtas įgyvendinant šią direktyvą, ir užtikrina, kad jos būtų taikomos. Tos priemonės ir sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.
3. Valstybės narės užtikrina, kad, nustačius reikalavimus juridiniams asmenims, sankcijas būtų galima taikyti valdymo organo nariams ar visiems kitiems asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę atsako už pažeidimą.
4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų visus tyrimo įgaliojimus, būtinus jų funkcijoms vykdyti. Naudodamosi savo įgaliojimais taikyti sankcijas, kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, kad užtikrintų, kad administracinėmis priemonėmis ar sankcijomis būtų pasiekti norimi rezultatai, ir kad suderintų savo veiksmus sprendamos tarpvalstybinius klausimus.

56 straipsnis

1. Šis straipsnis taikomas bent jau tais atvejais, kai įpareigotieji subjektai sistemingai nesilaiko toliau nurodytų straipsnių reikalavimų:
 - (a) 9–23 (deramas klientų tikrinimas);
 - (b) 32, 33 ir 34 (pranešimas apie įtartinus sandorius);
 - (c) 39 (įrašų saugojimas) ir
 - (d) 42 ir 43 (vidaus kontrolė).
2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent šias administracines sankcijas ir priemones:
 - (a) viešą pranešimą, kuriame nurodomas fizinis arba juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;

- (b) įsakymą fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir vengti pakartotinio pažeidimo;
- (c) įpareigotajam subjektui, kuriam išduodamas leidimas, – leidimo panaikinimą;
- (d) laikiną draudimą visiems įpareigotojo subjekto valdymo organo nariams, atsakingiems už pažeidimą, užimti pareigas įstaigose;
- (e) juridiniam asmeniui – administracines pinigines sankcijas, kurios sudarytų iki 10 % to juridinio asmens bendros metinės apyvartos praėjusiais finansiniais metais;
- (f) fiziniam asmeniui – administracines pinigines sankcijas, kurios sudarytų iki 5 000 000 EUR, o valstybėse narėse, kurių oficiali valiuta nėra euro, – atitinkamą sumą nacionaline valiuta šios direktyvos įsigaliojimo dieną;
- (g) administracines pinigines sankcijas, kurių suma būtų iki dviejų kartų didesnė nei dėl pažeidimo gauto pelno ar išvengtų nuostolių suma, jeigu tokį pelną ar nuostolius galima nustatyti.

Pagal e punktą, jei juridinis asmuo yra patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, atitinkama bendra metine apyvarta laikoma bendra metinė apyvarta, nurodyta pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių finansinių metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje.

57 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos skelbtų apie visas sankcijas arba priemones, taikytas už įgyvendinant šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimą, nurodydamos informaciją apie pažeidimo rūšį ir pobūdį ir už jį atsakingų asmenų tapatybę, išskyrus atvejus, kai tai sukeltų didelį pavojų finansų rinkų stabilumui. Jei dėl paskelbimo susijusioms šalims būtų padaryta neproporcinga žala, kompetentingos institucijos informaciją apie sankcijas skelbia anonimiškai.
2. Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių sankcijų ar priemonių rūšį ir administracinių piniginių sankcijų dydį kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, įskaitant:
 - (a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
 - (b) atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;
 - (c) atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, kuris nustatomas pagal bendrą to asmens apyvartą arba metines pajamas;
 - (d) atsakingo fizinio ar juridinio asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;
 - (e) trečiųjų šalių dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;
 - (f) atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį;

- (g) atsakingo fizinio ar juridinio asmens anksčiau padarytus pažeidimus.
3. EBI, EDPPI ir EVPRI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį kompetentingoms institucijoms parengia gaires dėl 2 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytiems įpareigotiesiems subjektams taikytinų administracinių priemonių ir sankcijų rūšių ir administracinių piniginių sankcijų dydžio. Šios gairės pateikiamos per 2 metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.
 4. Juridinių asmenų atžvilgiu valstybės narės užtikrina, kad juos būtų galima traukti atsakomybėn bent už 56 straipsnio 1 dalyje minimus pažeidimus, kuriuos juridinio asmens naudai padarė bet koks asmuo, veikdamas tiek individualiai, tiek kaip juridinio asmens organo dalis, tame juridiniame asmenyje turinti vadovaujančią poziciją, kurios pagrindas:
 - (a) atstovauti juridiniam asmeniui;
 - (b) juridinio asmens vardu priimti sprendimus arba
 - (c) vykdyti kontrolę juridinio asmens struktūroje.
 5. Be 4 dalyje numatytų atvejų, valstybės narės užtikrina, kad juridinius asmenis būtų galima traukti atsakomybėn, jei 4 dalyje nurodyto asmens vykdoma nepakankama priežiūra arba kontrolė suteikė galimybę to juridinio asmens pavaldžiam asmeniui įvykdyti 56 straipsnio 1 dalyje numatytus pažeidimus juridinio asmens naudai.

58 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nustatytų veiksmingus mechanizmus, kuriais būtų skatinama kompetentingoms institucijoms pranešti apie nacionalinių nuostatų, kuriomis įgyvendinama ši direktyva, pažeidimus.
2. Pagal 1 dalį taikomi bent šie mechanizmai:
 - (a) specialios pranešimų apie pažeidimus gavimo ir tolesnių veiksmų procedūros;
 - (b) tinkama įstaigų darbuotojų, kurie praneša apie toje įstaigoje padarytus pažeidimus, apsauga;
 - (c) asmens duomenų, susijusių su asmeniu, kuris praneša apie pažeidimus, ir su fiziniu asmeniu, kuris gali būti atsakingas už pažeidimą, apsauga laikantis Direktyvoje 95/46/EB nustatytų principų.
3. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai įdiegtų tinkamas procedūras, pagal kurias jų darbuotojai įstaigos viduje specialiu nešališkumą ir anonimiškumą užtikrinančiu kanalu galėtų pranešti apie pažeidimus.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

59 straipsnis

Per ketverius metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos Komisija parengia pranešimą apie šios direktyvos įgyvendinimą ir pateikia jį Europos Parlamentui ir Tarybai.

60 straipsnis

Direktyvos 2005/60/EB ir 2006/70/EB panaikinamos nuo [įrašyti datą, t. y. kitą dieną po 61 straipsnio pirmoje dalyje nustatytos dienos].

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal IV priede pateiktą atitikmenų lentelę.

61 straipsnis

1. Valstybės narės priima šios direktyvos įgyvendinimo įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioja ne vėliau kaip [po dvejų metų nuo direktyvos priėmimo]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

62 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

63 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

I PRIEDAS

Toliau pagal 11 straipsnio 3 dalį pateikiamas nebaigtinis grėsmės kintamųjų, kuriuos įpareigotieji subjektai turi apsvarstyti nustatydami, koku mastu taikyti deramo klientų tikrinimo priemonės, sąrašas:

- i) sąskaitos ar santykių tikslas;
- ii) kliento įnešamo turto arba vykdomų sandorių dydis;
- iii) verslo santykių periodiškumas arba trukmė.

II PRIEDAS

Toliau pateikiamas nebaigtinis 14 straipsnyje nurodytos galimai mažesnės grėsmės veiksmų ir faktų rūšių sąrašas:

- (1) su klientu susijusios grėsmės veiksniai:
 - (a) į biržos sąrašus įtrauktos viešosios įmonės, kurioms (pagal arba biržos taisyklės, arba teisės aktus) taikomi informacijos atskleidimo reikalavimai, kuriais reikalaujama užtikrinti pakankamai skaidrumo dėl tikrųjų savininkų;
 - (b) viešosios administracijos arba įmonės;
 - (c) klientai, kurie yra rezidentai mažesnės grėsmės geografinėse teritorijose, nurodytose 3 punkte;
- (2) su produktu, paslauga, sandoriu ar paslaugų teikimo kanalu susijusios grėsmės veiksniai:
 - (a) gyvybės draudimo sutartys, kurių įmokos nedidelės;
 - (b) pensijų sistemų draudimo sutartys, jeigu jose nėra išankstinio nutraukimo galimybės ir jeigu draudimo sutartys negali būti naudojamos kaip įkeitimo objektai;
 - (c) pensijos, senatvės pensijos ar panaši sistema, kuri numato pensijas darbuotojams, kai įmokos yra išskaičiuojamos iš atlyginimų, o sistemų taisyklės neleidžia kitam asmeniui perduoti nario dalies pagal sistemą;
 - (d) finansiniai produktai arba paslaugos, kai tam tikrų rūšių klientams teikiamos tinkamai apibrėžtos ir ribotos paslaugos, kad būtų didinamos galimybės jas gauti finansinės įtraukties tikslais;
 - (e) produktai, kai pinigų plovimo ir (arba) teroristų finansavimo grėsmė valdoma kitaip, pvz., ribojant prieinamą pinigų sumą arba užtikrinant su nuosavybės teise susijusį skaidrumą (pvz., tam tikrų rūšių elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros).;
- (3) geografinės grėsmės veiksniai:
 - (a) kitos ES valstybės narės;
 - (b) trečiosios valstybės, turinčios veiksmingas pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu sistemas;
 - (c) trečiosios valstybės, kuriose, patikimų šaltinių teigimu, korupcija ar kita nusikalstama veikla yra nedidelė;
 - (d) trečiosios valstybės, kurioms taikomi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai, atitinkantys FATF rekomendacijas, ir kurios yra veiksmingai įgyvendinusios tuos reikalavimus ir vadovaujantis

rekomendacijomis yra prižiūrimos arba stebimos užtikrinant šių reikalavimų laikymąsi.

III PRIEDAS

Toliau pateikiamas nebaigtinis 16 straipsnio 3 dalyje nurodytos galimai didesnės grėsmės veiksnių ir faktų rūšių sąrašas:

- (1) su klientu susijusios grėsmės veiksniai:
 - (a) verslo santykiai vykdomi neįprastomis aplinkybėmis;
 - (b) klientai yra rezidentai šalyse, nurodytose 3 punkte;
 - (c) juridiniai asmenys arba teisinės struktūros, kurie yra asmeninės turto valdymo įmonės;
 - (d) bendrovės, turinčios nominalių akcininkų arba pareikštinės formos akcijų;
 - (e) įmonės, kurių veikloje labai svarbūs grynieji pinigai;
 - (f) bendrovės nuosavybės struktūra atrodo neįprasta arba pernelyg sudėtinga turint omenyje bendrovės veiklos pobūdį;
- (2) su produktu, paslauga, sandoriu ar paslaugų teikimo kanalu susijusios grėsmės veiksniai:
 - (a) privati bankininkystė;
 - (b) produktai ar sandoriai, kuriuose linkstama į anonimiškumą;
 - (c) nebetarpiški verslo santykiai arba sandoriai;
 - (d) mokėjimai, gauti iš nežinomų arba nesusijusių trečiųjų šalių;
 - (e) nauji produktai ir nauja verslo praktika, įskaitant naują paslaugų teikimo mechanizmą, taip pat naujų arba vystomų technologijų naudojimas dirbant tiek su naujais, tiek su anksčiau egzistavusiais produktais;
- (3) geografinės grėsmės veiksniai:
 - (a) trečiosios valstybės, kurios, patikimų šaltinių teigimu (pvz., pagal FATF viešus pareiškimus, abipusio vertinimo arba išsamaus vertinimo ataskaitas arba paskelbtas tolesnių veiksmų ataskaitas), neturi veiksmingų pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu sistemų;
 - (b) trečiosios valstybės, kuriose, patikimų šaltinių teigimu, korupcija ar kita nusikalstama veikla yra didelė;
 - (c) šalys, kurioms taikomos, pvz., Jungtinių Tautų paskelbtos sankcijos, embargas ar panašios priemonės;
 - (d) šalys, kurios finansuoja arba remia teroristų veiklą arba kurių teritorijoje veikia nurodytos teroristų organizacijos.

IV PRIEDAS

60 straipsnyje nurodyta atitikmenų lentelė.

Direktyva 2005/60/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnis
	6–8 straipsniai
6 straipsnis	9 straipsnis
7 straipsnis	10 straipsnis
8 straipsnis	11 straipsnis
9 straipsnis	12 straipsnis
10 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio d punktas
10 straipsnio 2 dalis	-
11 straipsnis	13, 14 ir 15 straipsniai
12 straipsnis	-
13 straipsnis	16–23 straipsniai
14 straipsnis	24 straipsnis
15 straipsnis	-
16 straipsnis	25 straipsnis
17 straipsnis	-
18 straipsnis	26 straipsnis
	27 straipsnis
19 straipsnis	28 straipsnis
	29 straipsnis
	30 straipsnis

20 straipsnis	-
21 straipsnis	31 straipsnis
22 straipsnis	32 straipsnis
23 straipsnis	33 straipsnis
24 straipsnis	34 straipsnis
25 straipsnis	35 straipsnis
26 straipsnis	36 straipsnis
27 straipsnis	37 straipsnis
28 straipsnis	38 straipsnis
29 straipsnis	-
30 straipsnis	39 straipsnis
31 straipsnis	42 straipsnis
32 straipsnis	40 straipsnis
33 straipsnis	41 straipsnis
34 straipsnis	42 straipsnis
35 straipsnis	43 straipsnis
36 straipsnis	44 straipsnis
37 straipsnis	45 straipsnis
	46 straipsnis
37a straipsnis	47 straipsnis
38 straipsnis	48 straipsnis
	49–54 straipsniai
39 straipsnis	55–58 straipsniai
40 straipsnis	-
41 straipsnis	-
41a straipsnis	-
41b straipsnis	-

42 straipsnis	59 straipsnis
43 straipsnis	-
44 straipsnis	60 straipsnis
45 straipsnis	61 straipsnis
46 straipsnis	62 straipsnis
47 straipsnis	63 straipsnis

Direktyva 2006/70/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	-
2 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	3 straipsnio 7 dalies d, e ir f punktai
2 straipsnio 4 dalis	-
3 straipsnis	-
4 straipsnis	2 straipsnio 2–8 dalys
5 straipsnis	-
6 straipsnis	-
7 straipsnis	-